EURÓPAI BIZOTTSÁG
ADÓÜGYI ÉS VÁMUNIÓS FŐIGAZGATÓSÁG
Vámpolitika, jogszabályok, vámtarifa
Vámjogszabályok

Brüsszel,
Taxud/A2/

TAXUD/
Eredeti: EN

KIS ÉRTÉKŰ KÜLDEMÉNYEK BEHOZATALA ÉS KIVITELE – AZ E-KERESKEDELEMRE VONATKOZÓ HÉACSOMAG „Iránymutatás a tagállamok és a kereskedelem számára”

1. felülvizsgálat
VÉGLEGES

Felelősségkizáró nyilatkozat: *„Hangsúlyozandó, hogy a jelen dokumentum magyarázó jellegű, és nem minősül jogilag kötelező erejű aktusnak. A vámjogszabályok jogi rendelkezései elsőbbséget élveznek e dokumentum tartalmával szemben, és azokról minden esetben tájékozódni kell. Az uniós jogi eszközök hiteles szövegei mindig azok, amelyek az Európai Unió Hivatalos Lapjában megjelentek. Létezhetnek olyan nemzeti utasítások vagy magyarázó megjegyzések is, amelyek kiegészítik a jelen dokumentumot.”*

Tartalomjegyzék

Rövidítések 5

1. BEVEZETÉS 7

1.1. Az e-kereskedelemre vonatkozó héacsomag 7

1.1.1. Az elfogadás háttere 7

1.1.2. A vámügyeket érintő héaszabályok 7

1.2. Vonatkozó vámrendelkezések 9

1.3. Fogalommeghatározások és fő vámfogalmak 10

1.3.1. Belső érték 10

1.3.2. Egyetlen küldemény és kis értékű küldemény 11

1.3.3. Postai küldemények 12

1.3.4. Gyorspostai küldemények 12

1.3.5. Postai tranzit 12

1.4. A dokumentum célja és alkalmazási köre 13

2. BEHOZATALI VÁMALAKISÁGOK KIS ÉRTÉKŰ KÜLDEMÉNYEK ESETÉBEN 14

2.1. A kis értékű küldemények szabad forgalomba bocsátására vonatkozó különböző vám-árunyilatkozat lehetőségek áttekintése 14

2.2. A H7 adatkészletet tartalmazó vám-árunyilatkozat (az UVK-FJA 143a. cikke) 14

2.2.1. „Jelentősen csökkentett adatkészlet (SRDS)" – az UVK-FJA B. mellékletének H7. oszlopa 14

2.2.2. Ki lehet nyilatkozattevő? 22

2.2.3. Mely árukat lehet H7 adatkészletet tartalmazó vám-árunyilatkozatban bejelenteni? . 25

2.2.4. Melyik héabeszedési mechanizmus a megfelelő? 31

2.2.5. Melyik eljárási kód a megfelelő? 32

2.2.6. Átmeneti intézkedések 32

2.3. Teljes adatkészletet tartalmazó vám-árunyilatkozat – H1 oszlop 33

2.4. Az előzetesen benyújtott vám-árunyilatkozat átmeneti megőrzési árunyilatkozatként történő használata 33

2.5. Egyéb (egyszerűsítések, egyszeri bejelentés) 33

2.5.1. Egyszerűsített árunyilatkozat 34

2.5.2. Bejegyzés a nyilatkozattevő nyilvántartásába (BNYNY) 34

2.5.3. Központi vámkezelés 35

2.5.4. A vám-árunyilatkozat és a belépési gyűjtő árunyilatkozat (ENS) egyszeri benyújtása .. 35

2.6. A postai küldemények vámkezelése 36
2.6.1. Az UVK-FJA 144. cikkének és a B. mellékletben található H6. oszlop csökkentett adatkészletének leírása 37
2.6.2. Átmeneti időszak a postai szolgáltatók számára – a nyilatkozat más cselekményekkel történő alkalmazásának feltételei és határideje 38
2.6.3. A postai küldemények vámkezelési forgatókönyvei 2021. július 1-jétől 39
3. HÉABESZEDÉSI MECHANIZMUSOK 42
3.1. IOSS RENDSZER 42
3.1.1. A rendszer alapjai és a folyamat leírása 42
3.1.2. Az IOSS-rendszer szereplőinek felelőssége 45
3.1.3. IOSS héaazonosító szám 45
3.1.4. 150 EUR küszöbérték 47
3.1.5. Átváltási árfolyam 49
3.1.6. A küldemények gyűjtőküldeménybe rendezése 50
3.1.7. Az IOSS keretében kezelt áruk visszaküldése 51
3.1.8. Havi bevallás 52
3.2. KÜLÖNÖS SZABÁLYOZÁS 53
3.2.1. A rendszer alapjai és a folyamat leírása (végponttól végpontig) 53
3.2.2. A különös szabályozás szereplőinek felelőssége 55
3.2.3. A havi fizetés folyamata 56
3.2.4. Az áruk visszaküldése, héa-visszatérítés 57
3.2.5. Jelentések a Felügyelet rendszerben 57
3.3. ÁLTALÁNOS HÉABESZEDÉSI MECHANIZMUS 58
3.3.1. A rendszer alapjai 58
3.3.2. A folyamat leírása 58
4. KIVITELI ÉS ÚJRAKIVITELI ALAKISÁGOK KIS ÉRTÉKŰ KÜLDEMÉNYEK ESETÉBEN 60
4.1. Áttekintés 60
4.2. POSTAI KÜLDEMÉNYEK 60
4. 60
4.2.1. A bármely más cselekmény útján tett kiviteli árunyilatkozat hatálya 60
4.2.2. Postai küldemények exportjának folyamata 61
4.2.3. Postai küldemények újrakivitele 62
4.3. GYORSPOSTAI KÜLDEMÉNYEK 63
4.3.1. A bármely más cselekmény útján tett kiviteli árunyilatkozat hatálya 63

4.3.2. A folyamat leírása (az UVK-FJA 141. cikkének (4a) bekezdése) 64
5. A VÁM-ÁRUNYILATKOZAT ÉRVÉNYTELENÍTÉSE 66
5. 66
5.1. Háttér-információk 66
5.1. Jogi rendelkezések 67
5.2. Folyamatok és alakiságok 68
5.3. Az érvénytelenítést kérő személy (beleértve a képviselőket is) 69
5.4. Az indokolással ellátott érvénytelenítési kérelem adatszolgáltatási követelményei 70
1. melléklet A kis értékű küldemények 2021. július 1-jétől történő szabad forgalomba bocsátására vonatkozó vám-árunyilatkozatok 72
2. melléklet Az EU-ba behozott kis értékű küldeménynek gyűjtőküldeménybe rendezése 74

RÖVIDÍTÉSEK

B2B	Vállalkozások közötti ügylet
B2C	Vállalkozás és fogyasztó közötti ügylet
C2C	Fogyasztók közötti ügylet
CD	Vám-árunyilatkozat
VHR	Vámhatósági határozatok rendszere
KN	Kombinált Nómenklatúra
Bizottság	Európai Bizottság
VMR	Vámmentességi rendelet (az 1186/2009/EK tanácsi rendelet)
ECA	Európai Számvevőszék
BNYNY	Bejegyzés a nyilatkozattevő nyilvántartásába
EO	Gazdálkodó
ETOE	Területen kívüli átadóhivatal
EU	Európai Unió
IMPC	Nemzetközi levélfeldolgozó központok
IOSS	Egyablakos importügyintézés
BÉ	Belső érték
LVC	Kis értékű küldemények
MOSS	Szűkített egyablakos ügyintézés
TÁ(-k)	Tagállam(ok)
NBR	Nemzeti behozatali rendszer
OSS	Egyablakos ügyintézés
T&K	Tilalmak és korlátozások
PCS	Projektcsoport
SA	Önértékelés
SASP	Egyszerűsített eljárásra vonatkozó egységes engedély
SD	Egyszerűsített árunyilatkozat
SPE	Különleges eljárások
SRDS	Jelentősen csökkentett adatkészlet
SURV	Felügyelet rendszer
TOR	Tradicionális saját források
TSD	Átmeneti megőrzési árunyilatkozat
TS	Átmeneti megőrzés
UVK	Uniós vámkódex (a 952/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet)
UVK-FJA	Az Uniós Vámkódexhez kapcsolódó felhatalmazáson alapuló jogi aktus (az (EU) 2015/2446 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet)
UVK-VA	Az Uniós Vámkódexhez kapcsolódó végrehajtási jogi aktus (az (EU) 2015/2447 bizottsági végrehajtási rendelet)

UVK-ÁFJA	Az Uniós Vámkódexhez kapcsolódó, átmeneti szabályokra vonatkozó, felhatalmazáson alapuló jogi aktus (az (EU) 2016/341 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet)
UPU	Egyetemes Postaegyesület
Héa	Hozzáadottérték-adó
Héairányelv	A 2006/112/EK tanácsi irányelv
A héára vonatkozó végrehajtási rendelet	A 282/2011/EU tanácsi végrehajtási rendelet

1. BEVEZETÉS

1.1. Az e-kereskedelemre vonatkozó héacsomag

1.1.1. Az elfogadás háttere

Az e-kereskedelem megváltoztatja a nemzetközi kereskedelmi környezetet, beleértve az áruk határokon keresztüli áramlását is. Míg egyrészről az e-kereskedelem megkönnyíti a globális piacokhoz való hozzáférést, különösen a mikro-, kis- és középvállalkozások (mkkv-k) számára, másrészről a vámhatóságok világszerte azzal a kihívással néznek szembe, hogy egyensúlyt kell találniuk a felügyelet és a könnyítés között, lefedve az összes vonatkozó adóügyi és nem adóügyi kockázatot. A postai küldeményekre vonatkozó előzetes elektronikus adatok hiánya, valamint az adatok gyakran rossz minősége és pontatlansága miatt a hamis származási nyilatkozattal, a félrevezető árumegnevezéssel és az alulértékeléssel kapcsolatos kockázatelemzés nem hatékony, illetve eredménytelen.

Az e-kereskedelem elmúlt évtizedben tapasztalt exponenciális növekedése, valamint a héamentességre vonatkozó 10/22 EUR küszöbérték – amint azt egyes tanulmányok megállapították – jelentős bevételkiesést eredményezett a tagállamok számára. Emellett a nem uniós beszállítók versenyelőnyt élveztek az uniós vállalkozásokkal szemben, mert az utóbbiak az egységes piacon történő áruértékesítéskor nem részesülnek ilyen héamentességben.

A probléma kezelése érdekében a Tanács 2017. december 5-én elfogadta az e-kereskedelemre vonatkozó héacsomagot, amely többek között megszünteti a kis értékű, vagyis legfeljebb 10/22 EUR értékű áruküldemények behozatali héamentességét, valamint a harmadik országokból vagy harmadik területekről származó termékek uniós fogyasztók részére történő B2C távértékesítése tekintetében egyszerűsíti a behozatali héa beszedését és megfizetését (egyablakos importügyintézési rendszer (IOSS) és különleges szabályozás). A szabályokat 2021. július 1-jétől kell alkalmazni.

1.1.2. A vámügyeket érintő héaszabályok

a) A kis értékű importált termékek héamentességének megszüntetése és a behozatali héa beszedésére vonatkozó különös szabályozások

A 10/22 EUR behozatali héamentességi küszöbérték megszüntetésével 2021. július 1-jétől az EU-ba behozott valamennyi termék – értékétől függetlenül – héaköteles lesz[1].

[1] A legfeljebb 45 EUR értékű C2C ajándékküldeményekre vonatkozó, a 2006/79/EK tanácsi irányelvben meghatározott behozatali héamentesség továbbra is alkalmazandó. Ezek a küldemények alkalmi jellegűek, csak

A kis értékű termékekre vonatkozó behozatali héamentesség megszüntetésével együtt a jogszabály két egyszerűsítést vezet be az 150 EUR-t meg nem haladó belső értékű küldemények utáni behozatali héa beszedése tekintetében, nevezetesen a következőket:

(1) az (EU) 2017/2455 tanácsi irányelvvel módosított héairányelv XII. címe 6. fejezetének 4. szakaszában meghatározott egyablakos importügyintézési rendszer (IOSS); illetve
(2) az (EU) 2017/2455 tanácsi irányelvvel módosított héairányelv XII. címe 7. fejezetében meghatározott különös szabályozás.

Ezek az egyszerűsítések a jövedéki termékekre nem alkalmazhatók.

Egyablakos importügyintézés (IOSS)

Az első rendszer egy egyablakos importrendszer, amely lehetővé teszi az értékesítő számára, hogy közvetlenül vagy egy erre a célra kijelölt közvetítőn keresztül egyetlen tagállamban teljesítse az összes héakötelezettséget (bevallási és fizetési kötelezettség). A fogyasztó által az értékesítés időpontjában az értékesítőnek fizetett héát vagy maga az értékesítő, vagy annak közvetítője havonta, az IOSS-en keresztül benyújtott egyetlen héabevallás útján vallja be és fizeti meg. Ennek eredményeként a termékek EU-ba történő behozatala héamentes. Az IOSS a közvetlenül importált termékeket saját honlapjukon keresztül az uniós fogyasztók számára értékesítő eladók vagy az ilyen értékesítést megkönnyítő piacterek/platformok számára áll rendelkezésre.

Az IOSS használata nem kötelező, de a vállalkozások számára bizonyos adóügyi és vámügyi ösztönzők miatt megfontolandó.

Különös szabályozás

Az IOSS használatának mellőzésekor egy másik szabályozás vonatkozik elsősorban azokra a gazdálkodókra – például a postai szolgáltatókra, gyorspostai fuvarozókra és vámügynökökre – akik a kis értékű termékeket vám elé állítják és a fogyasztók érdekében bejelentik. A különös szabályozásnak nevezett szabályozás értelmében – a megterhelő visszaigénylési eljárások elkerülése érdekében – a rendeltetési hely szerinti tagállamba történő behozatal utáni héa csak akkor válik esedékessé, ha azt ténylegesen beszedték az importőrtől (vagyis az áruk címzettjétől). Ezek a gazdálkodók befizetik az adott hónap során behozott termékek után az egyes címzettektől beszedett héa összegét. Az összesített befizetést a behozatali vámnak az illetékes adó-/vámhatóságok részére történő megfizetésére az Uniós Vámkódexben előírt határidőig kell teljesíteni.

b) Havi jegyzék a behozatal összértékéről IOSS héa-azonosítószámonként

---

a címzettek személyes vagy családi használatára szánt termékeket tartalmaznak, azokat ellenszolgáltatás nélkül küldik, illetve a címzettnek nem kell értük fizetnie.

A tagállamoknak IOSS héa-azonosítószámonként havi jegyzéket kell készíteniük a területükön megvalósult azon behozatalok összértékéről, amelyek tekintetében a behozatalkor érvényes IOSS héa-azonosítószámot adtak meg. Erre a célra a Bizottság Felügyelet rendszerét („Surveillance") kell alkalmazni. Ezért a vámhatóságoknak rendszeresen meg kell küldeniük a vám-árunyilatkozatokból származó valamennyi releváns adatot az említett rendszerbe, hogy elkészülhessenek a héajogszabályok által előírt havi jelentések. A tagállamok adóhatóságai közvetlenül az említett rendszerből férnek hozzá a havi IOSS-jelentésekhez.

Ezeket az információkat ellenőrzési célokra használják fel oly módon, hogy az itt megadott értéket összevetik az IOSS héa-azonosítószám birtokosa által benyújtott héabevallásban szereplő értékkel.

1.2. Vonatkozó vámrendelkezések

Az e-kereskedelemre vonatkozó héacsomagban meghatározott 10/22 EUR behozatali héa-küszöbérték eltörlése kétségtelenül olyan változás, amely a legnagyobb hatással van a vámalakiságokra mind a közigazgatási szervek, mind a gazdálkodók számára. E rendelkezés értelmében 2021. július 1-jétől az EU-ba behozott valamennyi kereskedelmi áru – értékétől függetlenül – héaköteles.

Az e-kereskedelemre vonatkozó héacsomag végrehajtása szükségessé tette a vámjogszabályok módosítását. A harmadik országból az EU-ba, importált valamennyi termék utáni héa beszedésének biztosítása érdekében szabad forgalomba bocsátásra vonatkozó vám-árunyilatkozatot kell benyújtania 150 EUR-t meg nem haladó belső értékű küldemények esetében is. Ezen túlmenően a hasonló üzleti tevékenységet folytató gazdálkodók közötti egyenlő versenyfeltételek megteremtése érdekében módosításra került az Uniós Vámkódex által meghatározott keretrendszer (vagyis az UVK-FJA 143a. cikke és a B. melléklet H7. oszlopa), hogy valamennyi személyre azonos jogok és kötelezettségek vonatkozzanak.

Az e-kereskedelemre vonatkozó héaszabályok hatálybalépésétől kezdődően a kis értékű küldemények szabad forgalomba bocsátására vonatkozó vám-árunyilatkozat lehetőségeit a 2. fejezet 2.1. szakasza sorolja fel.

Ami a behozatal összértékének IOSS héa-azonosítószám szerinti havi felsorolására vonatkozó kötelezettséget illeti, az UVK-VA módosításra került azzal a céllal, hogy jogalapot biztosítson a vonatkozó héa-információknak a Felügyelet rendszer keretében történő rögzítésére és cseréjére (az UVK-VA 55. cikke, valamint a 21-01., 21-02. és 21-03.[2] melléklete).

[2] Az útmutatónak a projektcsoport általi véglegesítésekor még nem fogadták el az UVK-VA-nak a 21-03. melléklet beillesztésére vonatkozó módosítását.

Az UVK-FJA és az UVK-VA további módosításainak célja a kapcsolódó vámalakiságok egyszerűsítése és egyes rendelkezéseknek az új héaszabályokhoz való hozzáigazítása volt. Ezek a következőkre terjednek ki:

1) a kis értékű küldemények szabad forgalomba bocsátásáért felelős illetékes vámhivatal, amennyiben az IOSS-t nem alkalmazzák – az UVK-VA 221. cikkének (4) bekezdése,
2) átmeneti intézkedések a kis értékű küldeményekre vonatkozó vám-árunyilatkozat alkalmazására abban az esetben, ha a nemzeti informatikai rendszerek korszerűsítése 2021. július 1-jéig nem készül el – az UVK-FJA 143a. cikkének (3) bekezdése,
3) a postai szolgáltatókra vonatkozó átmeneti intézkedések abban az esetben, ha nem állnak rendelkezésre előzetes elektronikus adatok – az UVK-FJA 138. cikkének f) pontja és 141. cikkének (3) bekezdése, valamint ha az IOSS-t vagy a különös szabályozást nem alkalmazzák.

1.3. Fogalommeghatározások és fő vámfogalmak

1.3.1. Belső érték

Az e-kereskedelemre vonatkozó új héaszabályok különös szabályozást vezettek be az 150 EUR-t meg nem haladó értékű küldeményekben érkező termékek utáni behozatali héa kiszámítására. Az alkalmazott koncepció a vámmentességről szóló rendelet (az 1186/2009/EK rendelet – VMR) szerinti elhanyagolható értékű küldemények vámmentességének küszöbértékén alapul. Emellett 2021 júliusától a tagállamoknak érvényesítési mechanizmust kell beépíteniük a vám-árunyilatkozatokat feldolgozó rendszerbe (nemzeti behozatali rendszerek) annak ellenőrzése érdekében, hogy az egyes kis értékű küldemények szabad forgalomba bocsátására vonatkozó vám-árunyilatkozatokat (az UVK-FJA B. mellékletében szereplő H7 adatkészletet) jogszerűen alkalmazzák-e.

A fentieket figyelembe véve a vámjogszabályok jogilag kötelező erejű fogalommeghatározást vezettek be erre a fogalomra, amely biztosítja az EU-n belüli harmonizált végrehajtást, és a vámmentességi küszöbérték tekintetében alkalmazott megközelítésre épül. Ez a fogalommeghatározás mind a vámokkal, mind a héával összefüggésben érvényes a 150 EUR küszöbérték alkalmazására, függetlenül az alkalmazott héaszabályozástól.

Az UVK-FJA 1. cikkének 48. pontja kimondja, hogy „a belső érték:

a) kereskedelmi áruk esetében: az Unió vámterületére irányuló kivitel céljából történő értékesítéskor maguknak az áruknak az ára, amely nem tartalmazza a szállítási és biztosítási költségeket, kivéve, ha azok szerepelnek az árban, és

nincsenek külön feltüntetve a számlán, sem azokat az egyéb adókat és díjakat, amelyek a vámhatóságok által bármely vonatkozó dokumentumból megállapíthatók;

b) nem kereskedelmi jellegű áruk esetében: az az ár, amelyet az Unió vámterületére irányuló kivitel céljából történő értékesítés esetén magukért az árukért kellett volna fizetni;”

A belső érték kiszámítására vonatkozó példák a 2. fejezet 14 14 000 000 adatelemre vonatkozó 2.2.1. szakaszában találhatók.

A szállítás és a biztosítás költségei mellett minden egyéb olyan kapcsolódó költséget, amely nem tükrözi maguknak a termékeknek az értékét, szintén ki kell zárni a belső értékből, amennyiben azokat a számlán külön-külön és egyértelműen feltüntetik (pl. szerszámozási költségek, licencdíjak, exportadó stb.).

Az „egyéb adók és díjak” kifejezés minden olyan adóra vagy díjra vonatkozik, amelyet az áru értéke alapján vagy a szóban forgó árukra kivetett adó vagy díj kiegészítéseként vetnek ki.

Ami a nem kereskedelmi jellegű árukat illeti, a fogalommeghatározást ugyanúgy kell értelmezni, mint a kereskedelmi áruk esetében, vagyis maguknak az áruknak az értékeként, kizárva az UVK-FJA 1. cikke 48.a) pontjában már említett minden egyéb költséget, adót vagy díjat.

1.3.2. Egyetlen küldemény és kis értékű küldemény

A VMR 23. cikkének (1) bekezdése tekintetében, amely meghatározza az „elhanyagolható értékű küldemény” fogalmát, a kis értékű küldemények olyan termékeket tartalmaznak, amelyek belső értéke behozatalkor nem haladja meg a 150 EUR-t.

A „*küldemény*” kifejezés tekintetében az ugyanazon feladó által ugyanannak a címzettnek egyidejűleg feladott és ugyanazon szállítási szerződés (pl. házi fuvarlevél, légi fuvarlevél, S10 vonalkód) hatálya alá tartozó árukat egyetlen „küldeménynek” kell tekinteni.

Következésképpen az ugyanazon feladó által ugyanannak a címzettnek feladott olyan árukat, amelyeket külön-külön rendeltek meg és szállítottak el, külön küldeménynek kell tekinteni még akkor is, ha ugyanazon a napon, de külön csomagként érkeznek a postai szolgáltatóhoz vagy a rendeltetési hely szerinti gyorspostai fuvarozóhoz. Ugyanígy az ugyanazon személy által együtt megrendelt, de külön feladott árukat külön küldeményeknek kell tekinteni.

Ezt a meghatározást azonban a vámellenőrzésekre vonatkozó rendelkezések (az Uniós Vámkódex 46. cikke) sérelme nélkül kell alkalmazni. A vámhatóságok minden olyan ellenőrzést elvégezhetnek, amelyet szükségesnek ítélnek a vámszabályok betartásának biztosítása és végső soron az Unió tradicionális saját forrásainak védelme érdekében.

Példák a Magyarázó megjegyzések 4. fejezetének 22–27. pontjában találhatók.

1.3.3. Postai küldemények

Az UVK-FJA 1. cikkének 24. pontja értelmében a postai küldemény a következő feltételeknek megfelelő termékeket tartalmaz:

- a levélküldeménytől eltérő áru[3],
- postacsomagban vagy csomagküldeményben található és
- az Egyetemes Postaegyesület (UPU) rendelkezéseinek megfelelően postai szolgáltató felelősségére vagy postai szolgáltató által került továbbításra.

A teljesség kedvéért, az UVK-FJA 1. cikke 25. pontjának meghatározása szerint a postai szolgáltató „valamely tagállamban letelepedett, a tagállam által az Egyetemes Postaegyezmény által szabályozott nemzetközi szolgáltatások nyújtására kijelölt szolgáltató".

1.3.4. Gyorspostai küldemények

2020-ban az UVK-FJA módosítása az 1. cikk 46. pontjában bevezette a gyorspostai küldeményekben lévő áruk fogalommeghatározását: a „gyorspostai küldemény" gyorspostai fuvarozó által vagy annak felelősségére szállított egyedi küldemény.

Emellett, az UVK-FJA 1. cikke 47. pontjának meghatározása szerint a „gyorspostai fuvarozó": olyan gazdálkodó, amely csomagok meghatározott időn belül / határidőre történő begyűjtését, szállítását, vámkezelését és kézbesítését végzi, és a szolgáltatás nyújtása során a tételek hollétét nyomon követi, és azok felett az ellenőrzést fenntartja.

1.3.5. Postai tranzit

A postai tranzit fogalmát az „I. rész, 4.2.6. szakasz" határozza meg. Az Árutovábbítási Kézikönyv szerinti postai csomagok: https://ec.europa.eu/taxation_customs/sites/taxation/files/transit_manual_hu.pdf

i. Zárt küldeményben történő továbbítás

A postai küldemények akkor minősülnek zárt küldeményben továbbítottnak, ha a küldeményeket egy kijelölt tranzitfuvarozóhoz küldik, hogy azokat a kijelölt tranzitfuvarozó küldeményeivel egy időben, de külön gyűjtőcsomagokban átirányítsák a rendeltetési hely kijelölt fuvarozójához. Általános szabályként a származási és a tranzit hely szerinti fuvarozók egymással egyeztetve bonyolítják le a zárt küldeményben történő továbbítást.

[3] Ez az útmutató nem foglalkozik a levélküldeményekre vonatkozó vámalakiságokkal. Ehelyett részletes magyarázat található az Uniós Vámkódex Belépési és Ellenőrzési Dokumentum E. részének 3. pontjában.

ii. Nyitott küldeményben történő továbbítás

A nyitott küldeményben történő továbbítást akkor alkalmazzák, ha a mennyiségek nem indokolják a zárt módon történő továbbítást. A rendeltetési országba irányuló küldeményeket (kötegelt leveleket, csomagokat) bele kell foglalni a kijelölt harmadik fél (tranzit) fuvarozó részére feladott gyűjtőcsomagokba (általában zsákokba).

Az árutovábbításra kijelölt fuvarozó ezt követően a nyitott módon továbbított küldeményt és a saját küldeményét is a saját gyűjtőcsomagjába helyezi. Nem küldhető nyitott tranzitszállítmány azokba a rendeltetési országokba, ahol a postai küldemények tömege (egy napon belül több küldeményt küldése esetén) küldeményenként vagy naponta meghaladja a három kilogrammot, és nem használható ez a megoldás M tasakok[4] esetében sem.

A zárt küldeményben történő továbbításhoz hasonlóan a származási és tranzit hely szerinti fuvarozók is egymással egyeztetve bonyolítják le a nyitott küldeményben történő továbbítást.

1.4. A dokumentum célja és alkalmazási köre

Mivel a vámjogszabályok jelentősen megváltoztatták a kis értékű küldemények behozatalára és kivitelére vonatkozó vámalakiságokat, rendkívül fontos, hogy valamennyi érintett fél (például a vám- és adóhatóságok, az elektronikus felületek, a közvetlen webshop kereskedők, a postahivatalok és a gyorspostai fuvarozók, a vámügynökök, a logisztikai szolgáltatók és az importőrök) az EU egész területén helyesen és egységesen alkalmazzák a vonatkozó szabályokat.

Ezen útmutató célja a héára vonatkozó magyarázó megjegyzések, különösen a behozatali szabályozásról szóló 4. fejezetének a harmadik országokból vagy harmadik területekről behozott kis értékű B2C-küldemények távértékesítésére alkalmazandó vámalakiságokra vonatkozó pontosításokkal és példákkal történő kiegészítése.

A kis értékű küldemények behozatali és kiviteli vámalakiságaival foglalkozó Vám 2020 projektcsoport, amely valamennyi fent említett érdekelt fél képviselőit tömörítette, megbízást kapott arra, hogy a témáról egyértelmű iránymutatást dolgozzon ki. E dokumentum tartalma tükrözi munkájuk eredményét, amelyet a vámszakértői csoport általános vámjogi részlege (CEG-GEN) jóváhagyott.

[4] Az M-tasak nyomtatott anyag egyetlen külföldi címzett számára, egyetlen címre történő közvetlen elküldésére szolgáló tasak. Postai küldeménynek (és nem gyűjtőcsomagnak) kell tekinteni. 2019 óta az M-tasakokra vonatkozóan előzetes elektronikus adatokat kell küldeni.

2. BEHOZATALI VÁMALAKISÁGOK KIS ÉRTÉKŰ KÜLDEMÉNYEK ESETÉBEN

2.1. A kis értékű küldemények szabad forgalomba bocsátására vonatkozó különböző vám-árunyilatkozat lehetőségek áttekintése

A vám-árunyilatkozatot általában az azt benyújtó személy választja ki a jogi követelményektől és/vagy az alábbi megoldásokhoz szükséges adatelemek rendelkezésre állásától függően.

Az erre a célra szolgáló különböző vám-árunyilatkozatokat az 1. mellékletben tekintjük át.

2.2. A H7 adatkészletet tartalmazó vám-árunyilatkozat (az UVK-FJA 143a. cikke)

Az UVK-FJA 143a. cikke értelmében az úgynevezett rendkívül szűkített adatkészlet olyan adatkövetelményeket tartalmaz, amelyek az e-kereskedelemre vonatkozó héacsomag vámügyi vonatkozásainak végrehajtását hivatottak megkönnyíteni.

2.2.1. „Jelentősen csökkentett adatkészlet (SRDS)" – az UVK-FJA B. mellékletének H7. oszlopa

2.2.1.1. Alkalmazási kör és funkció

E konkrét vám-árunyilatkozat részletes tartalmát (adatkészletét) az UVK-FJA B. mellékletének H7 oszlopba határozza meg[5].

Összefoglaló:
A H7 adatkészletet tartalmazó vám-árunyilatkozatokat

- bármely személy benyújthatja[6]
- a VMR 23. cikkének (1) bekezdése értelmében 150 EUR belső értékig vámmentes B2C, B2B vagy C2C küldeményekben szállított termékek esetében vagy a VMR 25. cikkének (1) bekezdése értelmében 45 EUR belső értékig vámmentes C2C küldeményekben szállított termékek esetében, és
- az IOSS, a különös szabályozás vagy az általános behozatali héabeszedési mechanizmus alkalmazása esetén.

[5] E dokumentum alkalmazásában a „H7"-re való hivatkozás azokra a felülvizsgált B. melléklet szerinti adatelemekre utal, amelyeket az útmutató kidolgozásakor még nem fogadtak el.
[6] A különös szabályozással összefüggésben azonban a H7 adatkészletet tartalmazó vám-árunyilatkozatot csak az árukat vám elé állító személy használhatja.

Kivételek/kizárt termékek: a tilalmak és korlátozások hatálya alá tartozó termékek (további részletekért lásd a 2.2.3. szakaszt).

A tagállamok az UVK-FJA 134. cikkének (1) bekezdésével összhangban a különleges adóügyi területekkel folytatott kereskedelem összefüggésében engedélyezhetik a H7 adatkészletet tartalmazó vám-árunyilatkozat használatát.

Ha az áruk szabad forgalomba bocsátásához szükséges megfelelő vám-árunyilatkozat használatának feltételei teljesülnek, úgy a kis értékű küldemények behozatali vámkezeléséhez a vám-árunyilatkozatot benyújtó személynek kell kiválasztania a megfelelő adatkészletet (H7, I1, H1 vagy adott esetben a H6 adatkészlet) tartalmazó vám-árunyilatkozatot.

2.2.1.2.Iránymutatás a H7 vám-árunyilatkozat egyes adatelemeire vonatkozóan

a) 11 10 000 000 adatelem: Kiegészítő eljárási kódok

Az ezen adatelemhez fűzött megjegyzés a következőket határozza meg: A megfelelő uniós kódok vagy az érintett tagállam által megadott kiegészítő eljárási kód bevitele.

Az ezen adatelemben használandó uniós kódok a következők:

a) C07 – Elhanyagolható értékű küldemények
b) C08 – Magánszemély által magánszemélynek küldött küldemények
c) F48 – A harmadik országokból vagy harmadik területekről importált termékek távértékesítésére vonatkozó, a 2006/112/EK irányelv XII. címe 6. fejezetének 4. szakaszában meghatározott különös szabályozás szerinti behozatal (IOSS esetek) és
d) F49 – A behozatali héa bevallására és befizetésére vonatkozó, a 2006/112/EK irányelv XII. címének 7. fejezetében meghatározott különös szabályozás szerinti behozatal (különös szabályozások esetei).

Mivel a „C08” kód a C2C-küldeményekre vonatkozik, nem használható a fenti „F” kódokkal (F48 és F49) együtt. Ha az IOSS héaazonosító szám szerepel a 13 16 000 000 adatelemben, akkor csak a C07 és az F48 kiegészítő eljárási kód használható.

Példák:

a) Az IOSS alkalmazásával elszámolt, 130 EUR belső értékű küldemény:
A 11 10 000 000 alatt feltüntetendő kódok: C07 és F48.
b) Az IOSS alkalmazása nélkül, de a különös szabályozás szerint bejelentendő küldemény:
A 11 10 000 000 alatt feltüntetendő kódok: C07 és F49.
c) Magánszemély által magánszemélynek küldött 30 EUR értékű küldemény:
A 11 10 000 000 alatt feltüntetendő kód: C08.
d) Magánszemély által magánszemélynek küldött, 130 EUR belső értékű küldemény:
A 11 10 000 000 alatt feltüntetendő kód: C07.

e) Az általános behozatali héaszabályozás szerint (nincs IOSS) elszámolandó, 130 EUR belső értékű küldemény, beleértve a B2B küldeményeket is: A 11 10 000 000 alatt feltüntetendő kód: C07.
f) Magánszemély által magánszemélynek küldött, két tételt tartalmazó, 50 EUR összértékű küldemény (1. tétel: 20 EUR, 2. tétel: 30 EUR):
g) A 11 10 000 000 alatt feltüntetendő kód: 1. tétel, 20 EUR C07; 2. tétel, 30 EUR: C07.

b) 12 01 000 000 adatelem: Előokmány

A 12 01 000 000 adatelem célja, hogy kapcsolatot teremtsen a különböző vámalakiságok között, és lehetővé tegye az áruk vámcélok szerinti nyomon követhetőségét. Lehetővé teszi a vámhatóságok számára annak ellenőrzését, hogy az áruk megfelelnek-e a belépési és behozatali alakiságoknak. Meg kell adni egy korábbi okmányra, pl. az átmeneti megőrzési árunyilatkozatra vagy a szabad forgalomba bocsátásra vonatkozó vám-árunyilatkozat esetében a belépési gyűjtő árunyilatkozatra való hivatkozást. A felhatalmazáson alapuló jogi aktus B. mellékletének [72] lábjegyzete[7] lehetővé teszi e hivatkozás alóli mentességet, ha a tagállam nyilatkozat-feldolgozó rendszere lehetővé teszi, hogy az említett kapcsolat a vám-árunyilatkozat egyéb adatai (pl. a fuvarokmány száma) alapján megállapítható legyen.

Ebben az esetben el lehet tekinteni az előokmány-azonosító alkalmazásától, és helyette – a 12 05 000 000 adatelemben jelzett módon – a fuvarokmányszámmal azonosíthatók a korábbi alakiságok, főként integrált belépési és behozatali informatikai rendszerrel rendelkező tagállamok esetében, valamint olyan helyzetekben, amikor a belépési gyűjtő árunyilatkozatot az importáló tagállamban nyújtják be.

c) 12 03 000 000 adatelem: Igazoló dokumentumok

Ez az adatelem tartalmazza a nyilatkozatban szereplő árukra vonatkozó bármely uniós, nemzetközi vagy nemzeti okmány (például számla), igazolás vagy engedély azonosító vagy hivatkozási számát.

d) 12 05 000 000 adatelem: Fuvarokmány

Ez az adatelem a fuvarokmány típusát és hivatkozását tartalmazza. Kis értékű küldemények esetében az ebben az adatelemben szereplő fuvarokmány-hivatkozás bizonyos helyzetekben lehetővé teheti az előokmányra való hivatkozás alóli mentesítést (a felhatalmazáson alapuló jogi aktus B. mellékletének 12 01 000 000 adatelemével kapcsolatban lásd a [72] lábjegyzetet).

[7] A tagállamok eltekinthetnek ettől a kötelezettségtől, ha a rendszereik lehetővé teszik, hogy ezt az adatot a vám-árunyilatkozat többi rovatának adataiból automatikusan és egyértelműen kikövetkeztessék.

A gyorspostai fuvarozók fuvarokmányként általában a fuvarlevélszámot tüntetik fel. Ez egy adott küldemény egyedi azonosítója, és bármely (nemzeti és transzeurópai) rendszerben használható a küldemény előzményeinek nyomon követésére.

A postai szolgáltatók az S10 vonalkódot használják a 12 01 000 000 adatelem céljára. Ez a szám lehetővé teszi egy adott postai küldemény nyomon követhetőségét.

e) 12 08 000 000 adatelem: UCR hivatkozási szám

Ez az adatelem az eladó által a szóban forgó ügylethez/megrendeléshez rendelt egyedi kereskedelmi hivatkozási számot jelenti. Feltüntethető a WCO (ISO 15459) szerinti vagy azokkal egyenértékű kódok formájában.
Hozzáférést biztosít a vámhatóságok érdeklődésére számot tartó, elsődleges kereskedelmi adatokhoz, ami megkönnyítheti és felgyorsíthatja az esetleges ellenőrzési tevékenységeket. Ezért ezt az adatelemet lehetőség szerint ajánlott feltüntetni. Ez az adatelem a vám-árunyilatkozatot benyújtó személy számára választható. Az ezen adatelemhez fűzött megjegyzés meghatározza, hogy ebben a rovatban tüntethető fel az ügylet azonosítója abban az esetben, ha az áruk szabad forgalomba bocsátás céljából történő bejelentése a harmadik országokból vagy harmadik területekről importált termékek távértékesítésére vonatkozó, a 2006/112/EK irányelv XII. címe 6. fejezetének 4. szakaszában meghatározott különös szabályozás alapján történik. Mivel azonban ez az információ opcionális, az alkalmazott behozatali héabeszedési mechanizmustól függetlenül is megadható.

Fontos megjegyezni, hogy ez az ügyletazonosító nem egyezik meg a fuvarokmány számával (pl. gyorspostai küldemények esetében a fuvarlevélszámmal, postai küldemények esetében az S10 vonalkóddal), amely a fuvarozó által a küldeményhez rendelt szám.

Az ügyletazonosító nem egyezik meg az IOSS héaazonosító számmal sem, hanem az értékesítési ügyletre utal (pl. rendelésszám), és általában az eladó határozza meg kereskedelmi célból, és az eladónak kell meghatároznia a szerkezetét is, tiszteletben tartva az előírt formátumot (an...35). Ezért a fogyasztás helye szerinti tagállamtól és/vagy a behozatal helye szerinti tagállamtól függetlenül egyetlen számtartomány használható.

Csoportos rendelések esetében az ügyletazonosító, ha van ilyen, az érintett nyilatkozattételhez kapcsolódó egyedi rendelésekre utal.

f) 13 01 000 000 adatelem: Exportőr

Az ehhez az adatelemhez tartozó megjegyzésben fel kell tüntetni az árut feladó személy teljes nevét és címét, a fuvarozást megrendelő fél által a fuvarozási szerződésben meghatározottak szerint.

Példák:

- Több árut tartalmazó küldemény egy olyan eladótól, aki a fuvarozást is megrendeli: az adott személy (vagyis az eladó) nevét és címét ebben az adatelemben a nyilatkozat „fejsori szintjén” kell feltüntetni (áruszállítási szint).
- Több, különböző eladóktól származó árut tartalmazó küldemény, amelyet ugyanazon a felületen értékesítenek. A fuvarozást a felület szervezi: a fuvarozást megrendelő felület nevét és címét ebben az adatelemben a nyilatkozat „fejsori szintjén” kell feltüntetni (áruszállítási szint).
- Több, különböző eladótól származó áru, amelyet ugyanazon a felületen értékesítenek, ahol a fuvarozást az egyes eladók szervezik: az áruk egyedi küldeményként érkeznek meg, és azokról külön-külön vám-árunyilatkozatot kell benyújtani. A fuvarozást megrendelő érintett személy (vagyis az adott eladó) nevét és címét ebben az adatelemben minden egyes küldeményre vonatkozóan minden alkalommal a vám-árunyilatkozat „fejsori szintjén” (áruszállítási szint) kell feltüntetni.

g) 13 04 000 000 adatelem: Importőr

Az ezen adatelemhez tartozó megjegyzésben meg kell adni annak a félnek a nevét és címét, akinek a részére az árukat ténylegesen elküldik (vagyis a címzett vállalkozás vagy magánszemély nevét és címét).

h) 13 04 017 000 adatelem: Importőr azonosító száma

Az ezen adatelemhez tartozó megjegyzésben meg kell adni annak a félnek az azonosító számát, akinek a részére az árukat ténylegesen elküldik.

Írja be az érintett személynek az UVK-FJA 1. cikkének 18. pontjában említett EORI-számát. Ha az importőr nem rendelkezik EORI-számmal, a vámigazgatási szervezet az adott árunyilatkozattal összefüggésben eseti számot adhat ki részére.

Amennyiben az importőr nincs nyilvántartva az EORI-ban, mivel nem gazdálkodó, illetve az Európai Unión kívül telepedett le, adja meg az érintett tagállam nemzeti jogszabályaiban előírt számot.

A megjegyzést a felhatalmazáson alapuló jogi aktus B. mellékletének 8. lábjegyzetével együtt kell értelmezni: Csak akkor kell megadni, ha rendelkezésre áll.

Példák:

- A H7 vám-árunyilatkozatot „A” tagállamban kell benyújtani, és az importőr (vagyis a címzett) magánszemély. Az adott tagállam nemzeti jogszabályai nem írják elő a magánszemélyek számára, az EORI-ban történő nyilvántartásba vételt. Ebben az esetben a 13 04 017 000 adatelemet üresen kell hagyni vagy az adott tagállam nemzeti

jogszabályainak megfelelően kell kitölteni, feltéve, hogy a nyilatkozatot benyújtó személy rendelkezik a benyújtás időpontjában rendelkezésre álló információkkal.

- A H7 vám-árunyilatkozatot B" tagállamban kell benyújtani, és az importőr (vagyis a címzett) magánszemély. Az adott tagállam nemzeti jogszabályai előírják, hogy a magánszemélyeknek regisztrálniuk kell az EORI-ban. Ebben az esetben a magánszemély EORI-számát kell feltüntetni az 13 04 017 000 adatelemben, feltéve, hogy a vám-árunyilatkozatot benyújtó személy a benyújtás időpontjában rendelkezik az EORI-számmal.

A fentiek a behozatali héa beszedésére alkalmazott mechanizmustól (IOSS, különös szabályozás vagy az általános héabeszedési mechanizmus) függetlenül érvényesek.

Azok a tagállamok azonban, amelyek a felhatalmazáson alapuló jogi aktus 6. cikke (1) bekezdésének b) pontjával összhangban írják elő a magánszemélyek azonosítójának használatát, ezt továbbra is megtehetik. Azok a tagállamok, amelyek nem írnak elő ilyen nyilvántartásba vételt, nem rendelhetnek el új kötelezettségeket annak érdekében, hogy a H7 adatkészletet bevezessék nemzeti behozatali rendszerükbe.

i) 13 05 000 000 adatelem: Nyilatkozattevő

A 2.2.2. szakasz részletes magyarázatot ad erre az adatelemre.

j) 13 16 000 000 adatelem: Kiegészítő adóügyi hivatkozások azonosító száma

Az ezen adatelemhez fűzött megjegyzés előírja, hogy ebben a rovatban kell feltüntetni az IOSS alkalmazásához kapcsolódó külön IOSS héaazonosító számot abban az esetben, ha az áruk szabad forgalomba bocsátás céljából történő bejelentése a harmadik országokból vagy harmadik területekről importált termékek távértékesítésére vonatkozó, a 2006/112/EK irányelv XII. címe 6. fejezetének 4. szakaszában meghatározott különös szabályozás alapján történik.

A megjegyzést a felhatalmazáson alapuló jogi aktus B. mellékletének 55. lábjegyzetével együtt kell értelmezni: Ezt az információt csak abban az esetben kell megadni, ha az árukat a különös szabályozás alapján hozzák be (IOSS eset).

Az IOSS héa-azonosítószámot legkésőbb a szabad forgalomba bocsátásra vonatkozó vám-árunyilatkozaton kell a vámhatóságok rendelkezésére bocsátani. Postai küldemények esetében ez a szám szerepelhet az ITMATT üzenetben az adatfeldolgozás megkönnyítése érdekében.

Ez az az adatelem, amely alatt az IOSS héaazonosító számát az eladóra vonatkozó FR5

feladatkör-kóddal együtt be kell jelenteni.

Küldeményenként csak egy IOSS héa-azonosítószámot lehet bejelenteni, és azt az áruszállítási szinten kell megadni, vagyis az egész nyilatkozatra vonatkozik. Ezért a vám-árunyilatkozatban nem szerepelhetnek együtt az IOSS igénybevételével és az IOSSS használata nélkül behozott áruk.

k) 14 03 040 000 adatelem: Adóalap

Ez az adatelem a H7 adatkészletet tartalmazó vám-árunyilatkozat esetében nem szükséges, ami azt jelenti, hogy nem a vám-árunyilatkozatot benyújtó személynek kell bejelentenie/rendelkezésre bocsátania.

Ezt az információt azonban a nemzeti behozatali rendszernek (NIS) továbbítania kell a Felügyelet rendszerbe. Ezért az egyes tagállamok hálózat- és információbiztonsági rendszereinek:

- ki kell számítaniuk a 14 03 040 000 adatelemet (Adóalap), amelyhez a 14 14 000 000 és a 14 15 000 000 adatelemet kell alapul venni, továbbá adott esetben
- a számla pénznemét át kell váltaniuk a nemzeti pénznemre (14 14 000 000 adatelem + 14 15 000 000 adatelem/tétel) x 14 09 000 000 adatelem.

l) 14 14 000 000 adatelem: Belső érték

Az ezen adatelemhez fűzött megjegyzés értelmében a számla pénznemében kell megadni az áruk tételenkénti belső értékét.

A 14 14 000 000 adatelem a vám-árunyilatkozatot benyújtó személy számára kötelező.

A 14 14 000 000 adatelemet kizárólag a H7 vám-árunyilatkozat esetében kell alkalmazni. Teljes adatkészletet tartalmazó vám-árunyilatkozat (H1) vagy egyszerűsített vám-árunyilatkozat (I1) esetében az áruk belső értékét a 14 08 000 000 adatelemben (Tételsor ára/összeg) kell feltüntetni. A postai küldeményekben lévő árukra vonatkozó csökkentett adatkészletet tartalmazó vám-árunyilatkozat (H6) esetében a 14 12 000 000 adatelemben (Postai érték) kell feltüntetni az áruk belső értékét.

Az IOSS esetében ajánlott, hogy a héa összegét minden esetben külön tüntessék fel a számlán annak érdekében, hogy a Felügyelet rendszerbeli jelentés elkészítéséhez a belső érték azonosítható és adóalap kiszámítható legyen.

1. példa: 140 EUR belső érték (héa és egyéb költség nélkül)

Tételszám	A termék megnevezése	Ár	Héa	Teljes ár
1.	Télikabát	140 EUR	28 EUR	168 EUR

2. példa: 140 EUR belső érték (héa nélkül, a szállítási költségek elkülönített megjelölésével)

Tételszám	A termék megnevezése	Ár	Héa	Teljes ár
1.	Télikabát	140 EUR	28 EUR	168 EUR
2.	Szállítási díj	15 EUR	3 EUR	18 EUR

3. példa: 140 EUR belső érték (héa nélkül, a szállítási költségek elkülönített megjelölésével)

Tételszám	A termék megnevezése	Ár	Héa	Teljes ár
1.	Télikabát	120 EUR	24 EUR	144 EUR
2.	Póló	20 EUR	4 EUR	24 EUR
3.	Szállítási díj	15 EUR	3 EUR	18 EUR

4. példa: 160 EUR belső érték (héa nélkül, és a számlán nem szerepel más elkülönített költség)

Tételszám	A termék megnevezése	Ár	Héa	Teljes ár
1.	Télikabát	160 EUR	32 EUR	192 EUR

Mivel a 4. példában szereplő belső érték meghaladja a 150 EUR-t, a H7 adatkészletet tartalmazó árunyilatkozat nem használható ezen áruk bejelentésére. Ehelyett vagy szabványos vám-árunyilatkozatot (H1 vagy – kizárólag postai szolgáltatók esetében – H6) vagy egyszerűsített árunyilatkozatot (I1) kell benyújtani.

m) 14 15 000 000 adatelem: A rendeltetési helyre történő szállítás és biztosítás költségei

Az ezen adatelemhez fűzött megjegyzés előírja, hogy a végső rendeltetési helyig felmerülő szállítási és biztosítási költségeket a számla pénznemében kell feltüntetni.”

A 14 15 000 000 adatelem a vám-árunyilatkozatot benyújtó személy számára kötelező. Az UVK-FJA B. melléklete I. címe 1. fejezetének (3) bevezető megjegyzése értelmében azonban ezt az adatot csak indokolt körülmények esetén kell megadni. Emellett ebben az összefüggésben a (6) bevezető megjegyzés is releváns lehet. Ez a megjegyzés előírja, hogy a nyilatkozattevő által szolgáltatott adatoknak a vám-árunyilatkozat vámhatósághoz történő benyújtásának időpontjában a nyilatkozattevő meglévő ismeretein kell alapulniuk. Ez azonban az Uniós Vámkódex 15. cikkének sérelme nélkül alkalmazandó.

Példák:

- Az árunak a számlán feltüntetett ára, beleértve a szállítási és biztosítási költségeket: 120 EUR. A számlán külön szerepel a 20 EUR szállítási és biztosítási költség – *a*

14 14 000 000 adatelemben feltüntetendő belső érték 100 EUR, a 14 15 000 000 adatelemben feltüntetendő, a végső rendeltetési helyre történő szállítás és biztosítás költsége 20 EUR.

- Az áruk számla szerinti teljes ára: 120 EUR. Az igazoló dokumentumokban nem szerepel szállítási vagy biztosítási költség – *a 14 14 000 000 adatelemben feltüntetendő belső érték: 120 EUR. A 14 15 000 000 adatelemet üresen kell hagyni, vagy a tagállami behozatali rendszertől függően „0" értékkel kell kitölteni.*

n) 18 02 000 000 adatelem: Kiegészítő mértékegység

Az ezen adatelemhez fűzött megjegyzés értelmében szükség esetén itt kell feltüntetni a kérdéses tétel mennyiségét, az uniós jogszabályokban meghatározott, TARIC-ban közzétett mértékegységben kifejezve.

A megjegyzést a felhatalmazáson alapuló jogi aktus B. mellékletének 56. lábjegyzetével együtt kell értelmezni: Erre az információra csak akkor van szükség, ha a nyilatkozat az 1186/2009/EK rendelet 27. cikkében és/vagy a 2006/79/EK tanácsi irányelv 2. cikkében említett árukra vonatkozik.

Vagyis ezt az adatelemet csak C2C (magánszemélyek közötti) küldemények esetében kell megadni akkor, ha az áruk jellege a mennyiségi korlátozások hatálya alá tartozik (dohánytermékek, alkohol és alkoholtartalmú italok, parfümök és kölnivizek).

Példa

Ajándékként egy doboz szivarküldemény érkezik.

Mennyiség: A doboz 10 szivart tartalmaz

Kiegészítő mértékegység: 0,01

o) 18 09 056 000 adatelem: A Harmonizált Rendszer alszámkódja

Az ezen adatelemhez tartozó megjegyzés értelmében itt kell feltüntetni a bejelentett áru Harmonizált Rendszer szerinti hat számjegyű nómenklatúra kódját.

2.2.2. Ki lehet nyilatkozattevő?

A H7 adatkészletet tartalmazó vám-árunyilatkozatot bármely olyan személy benyújthatja, aki megfelel az Uniós Vámkódex 170. cikkében foglalt feltételeknek. A nyilatkozattevő lehet az importőr (vagyis a címzett, amely általában – de nem feltétlenül – azonos a vevővel) saját nevében és érdekében, vagy képviselő (vagyis postai szolgáltató, gyorspostai fuvarozó,

vámügynök vagy hasonló) az Uniós Vámkódex általános feltételei szerint. A képviselet típusától függően a képviselő eljárhat a képviselt személy nevében és érdekében (közvetlen képviselet) vagy a saját nevében és a képviselt személy érdekében (közvetett képviselet).

A szabad forgalomba bocsátásra vonatkozó vámkezeléskor a vámhatóságok megkövetelhetik, hogy a képviselő mutassa be a képviselt személy által adott képviseleti felhatalmazást. Azok a képviselők, akik a felhatalmazásukat nem tudják igazolni, vagy nem nyilatkoznak arról, hogy képviselőként járnak el, úgy tekintendők, mint akik saját nevükben és saját érdekükben járnak el, és teljes felelősséggel tartoznak az érintett vám-árunyilatkozatért.

A vámkezelési folyamat felgyorsítása érdekében már a vásárláskor, például a fuvarozási lehetőségek kiválasztásakor kérhető ilyen felhatalmazás. Ajánlott továbbá, hogy a felhatalmazás kiterjedjen az áruk vámkezelésével kapcsolatos valamennyi alakiságra, beleértve a vám-árunyilatkozat esetleges módosítását vagy érvénytelenítését is.

Példák:

1) Egy észtországi importőr egy online felületen egy pár sportcipőt rendel az eladótól. A küldemény megfelel az UVK-FJA 143a. cikkében foglalt valamennyi feltételnek (a VMR 23. cikke (1) bekezdésének hatálya alá tartozó és a T&K hatálya alá nem tartozó áruk). Az árukat postán/gyorspostai fuvarozó útján szállítják, és Észtországba érkezésükkor az importőr úgy dönt, hogy a vám-árunyilatkozatot saját nevében nyújtja be. E célból alkalmazhatja a H7 adatkészletet tartalmazó vám-árunyilatkozatot.

Kivonat a vám-árunyilatkozatból:

13 04 000 000 adatelem	Importőr	Személy (magán- vagy jogi személy)
13 05 000 000 adatelem	Nyilatkozattevő	Importőr
13 06 000 000 adatelem	Képviselő	–

2) A második esetben az importőr kijelöli a postai szolgáltatót/gyorspostai fuvarozót/más vámügynököt, hogy a nevében és érdekében nyújtsa be a vám-árunyilatkozatot => a postai szolgáltató/gyorspostai fuvarozó közvetlen képviseletet lát el, és erre a célra választhatja a H7 adatkészletet tartalmazó vám-árunyilatkozatot.

Kivonat a vám-árunyilatkozatból:

13 04 000 000 adatelem	Importőr	Személy (magán- vagy jogi személy)
13 05 000 000 adatelem	Nyilatkozattevő	Importőr
13 06 000 000 adatelem	Képviselő	Postai szolgáltató/gyorspostai fuvarozó/egyéb vámügynök
13 06 030 000 adatelem	Képviselő státus	„2” kód (közvetlen képviselet a Vámkódex 18. cikkének (1) bekezdése

		szerint)

3) A harmadik esetben az importőr közvetett képviselettel bízza meg a postai szolgáltatót/gyorspostai fuvarozót/más vámügynököt, aki így az árukat saját nevében, de az importőr érdekében vámkezeli.

Kivonat a vám-árunyilatkozatból:

13 04 000 000 adatelem	Importőr	Személy (magán- vagy jogi személy)
13 05 000 000 adatelem	Nyilatkozattevő	Postai szolgáltató/gyorspostai fuvarozó/egyéb vámügynök
13 06 000 000 adatelem	Képviselő	Postai szolgáltató/gyorspostai fuvarozó/egyéb vámügynök
13 06 030 000 adatelem	Képviselő státus	„3” kód (közvetett képviselet a Vámkódex 18. cikkének (1) bekezdése szerint)

4) A negyedik esetben a postai szolgáltató/gyorspostai fuvarozó/vámügynökök nem nyilatkozik a képviseleti megbízatásáról, ezért úgy kell tekinteni, hogy saját nevében és a saját érdekében jár el, a nyilatkozattevő minőségéből fakadó valamennyi felelősséggel együtt.

Kivonat a vám-árunyilatkozatból:

13 04 000 000 adatelem	Importőr	Személy (magán- vagy jogi személy)
13 05 000 000 adatelem	Nyilatkozattevő	Postai szolgáltató/gyorspostai fuvarozó/egyéb vámügynök
13 06 000 000 adatelem	Képviselő	–

A vám-árunyilatkozat benyújtásához az áruk szabad forgalomba bocsátásához szükséges valamennyi adatnak a vám-árunyilatkozatot benyújtó személy rendelkezésére kell állnia. Az árunyilatkozat csak akkor fogadható el, ha az összes adatot tartalmazza. Amikor a vám-árunyilatkozatot egy másik személy érdekében nyújtják be, a vámjogi képviselőknek (beleértve a postai szolgáltatókat, gyorspostai fuvarozókat vagy hasonlókat is) meghatalmazással kell rendelkezniük (az Uniós Vámkódex 19. cikke).
A vámjogi képviselőként rendszeresen eljáró gazdálkodók esetében a vámhatóságok az UVK 19. cikkének (3) bekezdésével összhangban eltekinthetnek attól, hogy az adott képviselő

minden egyes alkalommal bizonyítékot mutasson be a meghatalmazásáról. Mindazonáltal még abban az esetben is, ha nem kötelező bizonyítékot bemutatni, a képviselőnek meghatalmazással kell rendelkeznie arra, hogy képviselői minőségben eljárjon az érintett személy érdekében (azaz annak a személynek – például az importőrnek – az érdekében, aki jogosult egy másik személyt meghatalmazni arra, hogy az az ő érdekében eljárjon). Más szavakkal, az érintett személynek előzőleg kifejezetten bele kellett egyeznie abba, hogy más képviselje, vagy vélelmezhetőnek kell lennie annak, hogy – miután lehetőséget kapott álláspontjának kifejezésére azt illetően, hogy saját maga kívánja-e bejelenteni az árukat, vagy másik vámjogi képviselőt kíván kijelölni – a szóban forgó személy beleegyezett a meghatalmazásba. Amennyiben a képviselő nem tudja bizonyítani, hogy rendelkezik ilyen meghatalmazással, úgy kell tekinteni, hogy saját nevében és érdekében jár el, és teljes körű felelősséggel tartozik az érintett vám-árunyilatkozatért.

2.2.3. Mely árukat lehet H7 adatkészletet tartalmazó vám-árunyilatkozatban bejelenteni?

Az UVK-FJA 143a. cikke értelmében a H7 adatkészletet tartalmazó vám-árunyilatkozat a következő feltételeknek megfelelő áruk esetében használható:

1) az áruk a VMR 23. cikkének (1) bekezdése vagy 25. cikkének (1) bekezdése értelmében behozatalivám-mentességben részesülő küldeményben találhatók, és
2) a küldeményben lévő árukra nem vonatkoznak tilalmak és korlátozások.

1) <u>A VMR 23. cikkének (1) bekezdése vagy 25. cikkének (1) bekezdése értelmében behozatalivám-mentességben részesülő küldeményben található áruk</u>

   A cikk a vámmentességről szóló rendeletre, pontosabban annak 23. cikke (1) bekezdésére és 25. cikke (1) bekezdésére hivatkozik, amelyekben a kis értékű áruk esetében 150 EUR küszöbértéket, a nem kereskedelmi jellegű ajándékok esetében pedig 45 EUR küszöbértéket határoznak meg (C2C).

   A **23. cikk (1) bekezdése** a következő feltételeket határozza meg az árukra vonatkozóan:

   - elhanyagolható érték (az áru belső értéke küldeményenként nem haladja meg a 150 EUR összértéket);
   - harmadik országból közvetlenül egy uniós címzettnek adják fel;
   - bizonyos árukra nem vonatkozik: alkoholtartalmú termékek, parfümök és kölnivizek, illetve dohány vagy dohánytermékek. Ezért ezek az áruk nem jelenthetők be a H7 adatkészletet tartalmazó vám-árunyilatkozaton, kivéve, ha a VMR 25. cikkének (1) bekezdése alkalmazandó (magánszemély által magánszemély részére küldött küldemények). E küldemények esetben a 26. cikk a

vámmentesség alkalmazási körét legfeljebb 45 EUR értékre, bizonyos áruk esetében meghatározott mennyiségi küszöbértékekre korlátozza.

Megjegyzendő, hogy a 23. cikk (1) bekezdése szerinti mentesség legfeljebb 150 EUR értékű küldeményenként alkalmazandó, és a több tételből álló küldemény nem osztható fel egy vagy több tétel vámmentességének igénylése céljából.

Amikor az egyéni fogyasztóknak szánt és nevükkel felcímkézett csomagok százait konténerben egyesítik, azokat a H7 adatkészletet tartalmazó több száz vám-árunyilatkozattal lehet bejelenteni, majd az áruk az átengedésüket követően leszállíthatók a végső rendeltetési helyükre. Emlékeztetni kell arra, hogy a nem IOSS-en keresztül vámkezelt áruk esetében az áruk végső rendeltetési helye szerinti tagállamban kell minden ilyen árut bejelenteni szabad forgalomba bocsátásra. A vonatkozó alkalmazási eseteket lásd a 2. mellékletben.

Küldeményenként legfeljebb 150 EUR belső érték

Annak meghatározásához, hogy az árukra vonatkozik-e a VMR 23. cikkének (1) bekezdésében meghatározott vámmentesség, a „belső érték" meghatározását (UVK-FJA 1. cikkének 48. pontja) kell figyelembe venni. A vámhatóság ezt az értéket a vám-árunyilatkozat 14 14 000 000 adateleméből állapítja meg, és ennek alapján értékeli a H7 adatkészletet tartalmazó vám-árunyilatkozatok alkalmazásának jogszerűségét. A belső értéket az 1. fejezet ismerteti részletesen.

Ha a vámhatóság megállapítja, hogy az áruk belső értéke meghaladja a 150 EUR-t, a nyomonkövetési eljárás a megállapítás időpontjától függ. Az alábbi táblázat összefoglalja a lehetséges forgatókönyveket:

A helyes áruérték meghatározásának időpontja	**Nyomon követést igényel**	**Kinek kell intézkednie?**	**Jogalap**
A H7 adatkészletet tartalmazó vám-árunyilatkozat elfogadása előtt	A H7 adatkészletet tartalmazó vám-árunyilatkozat elutasítása	Vámhatóság	Az UVK 172. cikke
	Új, nem a H7 adatkészletet tartalmazó vám-árunyilatkozatot nyújtottak be	Nyilatkozattevő	

A vám-árunyilatkozat elfogadását követően, de az áruk átengedése előtt, ha az áruk belső értéke nem haladja meg az 150 EUR-t	Vám-árunyilatkozat módosítása[8]	Nyilatkozattevő	Az UVK 191. cikke és 173. cikkének (1) bekezdése
A vám-árunyilatkozat elfogadása után, de az áruk átengedése előtt, ha az áruk belső értéke meghaladja a 150 EUR-t	A vámhatóság megtagadhatja az áruk átengedését, vagy javasolhatja a nyilatkozattevőnek, hogy kérje a H7 adatkészletet tartalmazó vám-árunyilatkozat érvénytelenítését, és nyújtson be új, H1 adatkészletet tartalmazó vám-árunyilatkozatot vagy egyszerűsített árunyilatkozatot. Alternatív megoldásként a vámhatóság megsemmisíti a vám-árunyilatkozat elfogadásáról szóló határozatot, és teljes adatkészletet tartalmazó vám-árunyilatkozat vagy a helyes vámértéket	Vámhatóság	Az UVK 27., 174., 188., 191. és 198. cikke UVK-FJA 8–10. cikke UVK-VA 8–9. cikke

[8] Módosításra csak akkor van lehetőség, ha teljesülnek az Uniós Vámkódex 173. cikkének (2) bekezdésében előírt feltételek (a vámhatóságok nem tájékoztatták a nyilatkozattevőt az áruk megvizsgálásáról, a vámhatóságok nem állapították meg, hogy az adatok helytelenek, és az árukat még nem engedték át). Egyéb esetekben az alábbiakban leírt eljárást kell alkalmazni azokban az esetekben, amikor a helytelen adatokat a vám-árunyilatkozat elfogadása után, de az áruk átengedése előtt állapították meg, és az áruk belső értéke meghaladja a 150 EUR-t.

	tartalmazó egyszerűsített vám-árunyilatkozat benyújtását kéri, a nyilatkozattevőnek joga van a meghallgatáshoz.		
Az áruk átengedését követően, ha a nyilatkozattevő határozza meg	Vám-árunyilatkozat módosítása, ha az érték továbbra sem éri el a 150 EUR-t	Nyilatkozattevő	Az UVK 173. cikkének (3) bekezdése
Az áruátengedést követő ellenőrzések során	Az áruátengedést követő ellenőrzés eredményeiről és a fizetendő behozatali vámról hozott hivatalos vámhatósági határozat. Az IOSS alkalmazása esetében az azonosítót kiadó tagállamot is tájékoztatni kell (adminisztratív együttműködés).	Vámhatóság	Az UVK, 29. cikke UVK-FJA 8–10. cikke UVK-VA 8–9. cikke

A VMR **25. cikkének** (1) bekezdése a következő árukra vonatkozik:

- legfeljebb 45 EUR értékű küldeményben találhatók,
- magánszemély harmadik országból küldi egy másik, az EU vámterületén élő magánszemélynek;
- az áruk nem képezik kereskedelmi behozatal tárgyát (eseti jellegű, kizárólag a címzett (vagyis az importőr) vagy a családja személyes használatára szolgáló áruk, amelyek jellegüknél vagy mennyiségüknél fogva nem tükröznek semmilyen kereskedelmi szándékot, és amelyeket a feladó pénzbeli ellenszolgáltatástól mentesen küld a címzettnek (vagyis az importőrnek[9]);

[9] A VMR 25. cikkének (2) bekezdésében meghatározott kereskedelmi jelleg.

- A VMR 27. cikke értelmében mennyiségi korlátozások vonatkoznak a dohánytermékekre, az alkoholokra és az alkoholtartalmú italokra, a parfümökre és a kölnivizekre.

Megjegyzendő, hogy a nem kereskedelmi áruk esetében a mentességet tételszinten lehet igényelni, ami azt jelenti, hogy amennyiben két vagy több tétel küldeményenkénti összértéke meghaladja a 45 EUR-t, úgy az ezen összegig járó mentesség azokra a tételekre vonatkozik, amelyek külön behozatal esetén részesülnének a mentességből. Az egyes tételek értéke azonban nem osztható fel (a VMR 26. cikkének (2) bekezdése). A héamentesség azonban a teljes küldeményre vonatkozik, nem pedig a küldeményben lévő egyes termékekre[10].

Megjegyzés: A VMR egyéb cikkein alapuló vámmentesség hatálya alá tartozó áruk (például kereskedelmi minták) és a tértiáruk nem jelenthetők be jelentősen csökkentett adatkészletet tartalmazó vám-árunyilatkozatban, hanem azokról egyszerűsített vám-árunyilatkozatot vagy teljes adatkészletet tartalmazó szabványos vám-árunyilatkozatot kell benyújtani.

Amennyiben az (alkoholtartalmú termékek, parfümök és kölnivizek, illetve a dohány és dohánytermékek körébe nem tartozó) ajándékok értéke meghaladja a 45 EUR küszöbértéket, de egyébként a VMR 23. cikke szerinti vámmentesség feltételeinek megfelelnek, a vám-árunyilatkozatot a vámhatóságnak el kell utasítania, és a nyilatkozattevőnek a C08 kiegészítő eljárási kód helyett a C07 kódot kell feltüntetnie.

Amíg az áruk értéke nem haladja meg az 150 EUR-t, nem kell vámot fizetni, az áruk azonban héakötelesek. A H7 adatkészletet tartalmazó vám-árunyilatkozat más feltételek teljesülése esetén is használható.

Példák:

a) Magánszemély által magánszemélynek küldött 30 EUR értékű küldemény: Nincs behozatali vám, nincs héafizetés, kiegészítő eljárási kód: C08

b) Magánszemély által magánszemélynek küldött 50 EUR értékű küldemény: Nincs behozatali vám, van héafizetés, kiegészítő eljárási kód: C07

c) Magánszemély által magánszemélynek küldött 100 EUR értékű küldemény, amely a következő tételekből áll:

[10] A 2006/79/EK irányelv 1. cikke (2) bekezdésének c) pontja értelmében a „nem kereskedelmi jellegű kisebb küldemények" olyan küldemények, amelyek: c) olyan árukat tartalmaznak, amelyek összértéke nem haladja meg a 45 EUR-t.

1. tétel: érték: 20 EUR: Nincs behozatali vám, van héafizetés, kiegészítő eljárási kód: C07
2. tétel: érték 30 EUR, nincs behozatali vám, van héafizetés, kiegészítő eljárási kód: C07
3. tétel: érték 50 EUR, nincs behozatali vám, van héafizetés, kiegészítő eljárási kód: C07

Tekintettel arra, hogy a küldemény összértéke meghaladja a 45 EUR-t, a héamentesség nem alkalmazható.

d) Magánszemély által magánszemélynek kereskedelmi ügylet (például elektronikus felületen keresztüli C2C áruértékesítés) keretében küldött 150 EUR-nál kisebb értékű küldemény: Nincs behozatali vám, van héafizetés, kiegészítő eljárási kód: C07

Megjegyzendő, hogy a fenti b), c) és d) forgatókönyvekben a C07 kiegészítő eljárási kód nem kombinálható az F48 vagy F49 eljárással, tekintettel arra, hogy az IOSS és a különös szabályozás is csak az áruk távértékesítésére (B2C) vonatkozik.

2) A küldeményben lévő árukra nem vonatkoznak tilalmak és korlátozások
Mivel az UVK-FJA 143a. cikke kimondja, hogy a tilalmak és/vagy korlátozások hatálya alá tartozó áruk nem bocsáthatók szabad forgalomba a H7 adatkészletet tartalmazó vám-árunyilatkozat alapján, az árunyilatkozatban nem szerepelhetnek olyan áruk, amelyek nem felelnek meg ennek a követelménynek. Az ilyen árukat, kivéve azokat, amelyek szabad forgalomba bocsátása tilos, továbbra is a szabványos – az összes vonatkozó információt tartalmazó – vám-árunyilatkozattal kell bejelenteni. A vám-árunyilatkozat H7 adatkészlettel történő benyújtásával a nyilatkozattevő kijelenti, hogy az árukra nem vonatkoznak tilalmak és korlátozások.

E feltétel teljesülését a vámhatóságok a vám-árunyilatkozat, pontosabban a 6 számjegyű HR-kód, valamint az áruk leírásában szereplőt információk, továbbá az exportőr neve és címe alapján értékelik. Ezen túlmenően a belépési gyűjtő vám-árunyilatkozat 2021-től történő benyújtása olyan további szint lesz, amely a vámhatóságok számára több információt biztosít a biztonsági és védelmi célú kockázatelemzéshez. Mindezeket az adatokat fel kell használni a vonatkozó vámellenőrzések elindításához, amelyeket véletlenszerű ellenőrzésekkel is ki lehet egészíteni.

A gyorspostai fuvarozók saját rendszerükbe beépítettek egy átvilágítási folyamatot, amelynek keretében a vámhatóságok számára releváns tilalmak és korlátozások is azonosíthatók. Maga a folyamat többszintű megközelítésen alapuló, többlépcsős megoldást alkalmaz. Először is, egy automatizált értékelésre kerül sor az árumegnevezésekben szereplő kulcsszavakon alapuló szűrők,

valamint olyan további paraméterek alkalmazásával, mint a tömeg, valamint a feladó és a címzett (vagyis az importőr) ügyféli profilja. A rendszer megállítja e küldemények egyszerűsített eljárással történő vámkezelését, és megjelöli azokat a feldolgozás során. Másodszor, emberi beavatkozásra van szükség a további ellenőrzésekhez, és az áruk vámeljárás alá vonását megelőző előkészítő munkálatok elvégzéséhez.

Fontos megjegyezni, hogy az UVK-FJA 143a. cikkében foglalt rendelkezés: „azzal a feltétellel, hogy az adott szállítmányban lévő árukra nem vonatkoznak tilalmak és korlátozások" nem értelmezhető úgy, hogy a jelentősen csökkentett adatkészletet tartalmazó vám-árunyilatkozat alkalmazási köréből kizárnak minden olyan árut, amely rendelkezik 6 számjegyű HR-kóddal, és amelyet érinthet valamely TARIC T&K intézkedés.

Ajánlott, hogy a vámhatóságok a tilalmakkal és korlátozásokkal kapcsolatos ellenőrzéseket az alábbiak szerint végezzék el:

- ha a bejelentett 6 számjegyű HR-kód alatti 8 számjegyű KN-kóddal azonosított valamennyi árura T&K miatti intézkedés van érvényben, az ilyen HR-kód zárolásra kerül, és a H7 adatkészletet tartalmazó vám-árunyilatkozatot elutasítják; és
- ha a bejelentett 6 számjegyű HR-kód alatti 8 számjegyű KN-kódok közül csak néhánnyal kapcsolatban van érvényben T&K intézkedés, úgy a H7 adatkészletet tartalmazó vám-árunyilatkozatot megjelölik, és az illetékes vámhatóságoknak további ellenőrzéseket kell végezniük.

A javaslat szerint ezt a működési módot egy – a H7 adatkészletű vám-árunyilatkozat feldolgozásához kidolgozott – automatizált megoldás alkalmazásával integrálni kellene a tagállami nemzeti behozatali rendszerbe, hogy biztosított legyen a T&K intézkedések automatikus ellenőrzése és az érintett áruk gyors átadása.

2.2.4. Melyik héabeszedési mechanizmus a megfelelő?

A H7 adatkészletet tartalmazó vám-árunyilatkozat a következő héabeszedési mechanizmusokhoz alkalmazható:

- behozatali rendszer/egyablakos importügyintézés vagy IOSS (lásd a 3.1. szakaszt)
- a behozatali héa bevallására és megfizetésére vonatkozó különös szabályozás (lásd a 3.2. szakaszt), valamint
- az általános héabeszedési mechanizmus (lásd a 3.3. szakaszt)

2.2.5. Melyik eljárási kód a megfelelő?

A H7 adatkészletet tartalmazó vám-árunyilatkozathoz a „40 00” eljárási kódot kell használni az UVK-VA B. mellékletében előírtak szerint:

„H7	Az 1186/2009/EK rendelet 23. cikkének (1) bekezdése vagy 25. cikkének (1) bekezdése alapján a behozatali vám alól mentes szállítmány szabad forgalomba bocsátására vonatkozó vám-árunyilatkozat.	40 00”

A küldemények nem részesülhetnek behozatalivám-mentességben, ha szabad forgalomba bocsátásukat megelőzően más vámeljárás alá vonták őket. Ezért – az átmeneti megőrzés kivételével – nem engedélyezett a tárolás (vámraktárban vagy vámszabad területen), mivel az ellentétes lenne a VMR 23. cikkének (1) bekezdésében előírt, a közvetlen kiszállításra vonatkozó követelménnyel.

Ez azt jelenti, hogy az eredetileg vámraktározási eljárás alá vont árukat nem lehet a H7 adatkészletet tartalmazó vám-árunyilatkozatban bejelenteni. Az átmeneti megőrzés vagy árutovábbítási eljárás alá vont árukat azonban közvetlenül az Unió vámterületére való megérkezésüket követően vagy azt megelőzően be lehet jelenteni ebben a vám-árunyilatkozatban. Az eljárási kód mindkét esetben „40 00”.

2.2.6. Átmeneti intézkedések

A tagállamokra vonatkozó átmeneti intézkedések

Az UVK-FJA 143a. cikkének (3) bekezdése a következőket írja elő:

A nemzeti behozatali rendszerek korszerűsítésére az (EU) 2019/2151 végrehajtási határozat mellékletében meghatározott időpontokig a tagállamok rendelkezhetnek úgy, hogy az e cikk (1) bekezdése szerinti nyilatkozatra az (EU) 2016/341 felhatalmazáson alapuló rendelet 9. mellékletében meghatározott adatszolgáltatási követelmények vonatkoznak.”

Az e célra felhasználható adatkészletek a következők:

- a 9. melléklet A. függelékének 7. táblázata szerint egyszerűsített árunyilatkozat adatkészlete, vagy
- a 9. melléklet C1. függelékének H. oszlopa szerinti, a szabad forgalomba bocsátásra vonatkozó szabványos vám-árunyilatkozat.

2.3. Teljes adatkészletet tartalmazó vám-árunyilatkozat – H1 oszlop

A H7 adatkészletet tartalmazó vám-árunyilatkozatnál háromszor több adatelemmel rendelkező szabványos vám-árunyilatkozat továbbra is lehetőséget kínál a kis értékű küldemények EU-ba történő behozatalának bejelentésére. Továbbá bizonyos feltételek mellett (pl. jövedéki termékek, T&K által érintett termékek stb.) továbbra is a H1 vám-árunyilatkozat az egyetlen megfelelő adatkészlet az áruk szabad forgalomba bocsátásához.

Figyelembe véve azonban a mennyiségeket, fontos hangsúlyozni, hogy amikor csak lehetséges, előnyben kell részesíteni a csökkentett adatkészletű vám-árunyilatkozatok használatát, figyelembe véve mind a gyorspostai fuvarozók, mind a postai szolgáltatók, valamint a nemzeti vámhatóságok informatikai rendszereinek kapacitásbeli korlátait.

2.4. Az előzetesen benyújtott vám-árunyilatkozat átmeneti megőrzési árunyilatkozatként történő használata

Kis értékű küldeménynek az Unióba történő behozatalakor a további alakiságok növelhetik a szolgáltatási díjakat és késleltethetik a csomagok kézbesítését. Ezért ajánlatos egyesíteni az e konkrét árukra vonatkozó egyes belépési alakiságokat.

Az UVK-VA 192. cikke rendelkezik arról, hogy az előzetesen benyújtott vám-árunyilatkozat átmeneti megőrzési vám-árunyilatkozatnak tekinthető. Ez a rendelkezés valamennyi adatkészletre érvényes, és nem korlátozódik a H7 adatkészletet tartalmazó vám-árunyilatkozatra. Ez elsősorban azokban az esetekben alkalmazható, amikor a vám-árunyilatkozatot az áruk vám elé állításáért is felelős személy nyújtja be. Az előzetesen benyújtott vám-árunyilatkozatok esetében a vámhatóságoknak lehetőségük lesz arra, hogy elvégezzék az érkezés előtti kockázatelemzést, és ennek megfelelően azonosítsák a magas kockázatú küldeményeket, és lehetővé tegyék a kis kockázatú áruk gyors átadását közvetlenül a vám elé állításuk után.

2.5. Egyéb (egyszerűsítések, egyszeri bejelentés)

A H7 adatkészletet tartalmazó vám-árunyilatkozat használata a benyújtó személy választásától függően önkéntes. A benyújtó személy választhatja helyette a teljes adatkészletet tartalmazó szabványos vám-árunyilatkozat vagy az egyszerűsített árunyilatkozatot is. Ez utóbbi esetben azonban az egyes kis értékű küldemények bejelentésre szolgáló vám-árunyilatkozatnál több adatelemet, vagyis a H7 adatkészletet tartalmazó vám-árunyilatkozatot kell kitölteni.

A postai küldemények esetében továbbra is lehetőség van a H6 adatkészletet tartalmazó vám-árunyilatkozat használatára.

Az IOSS héa-azonosítószám validálására, a héa beszedésének biztosítására és a Felügyelet rendszerben történő jelentéstételre vonatkozó valamennyi követelmény alkalmazandó.

2.5.1. Egyszerűsített árunyilatkozat

Feltéve, hogy teljesülnek az ilyen egyszerűsítés alkalmazására vonatkozóan az Uniós Vámkódexben előírt feltételek, a kis értékű küldemények vámkezelése egyszerűsített árunyilatkozat használatával is elvégezhető.

Az IOSS igénybevételekor az IOSS héaazonosító számot az alkalmazott vám-árunyilatkozat adatkészlet 13 16 000 000 adatelemében kell megadni. A nemzeti behozatali rendszerek korszerűsítésének időpontjáig (legkésőbb 2022 végéig) az egyszerűsített árunyilatkozatra vonatkozóan a felhatalmazáson alapuló átmeneti jogi aktus 9. mellékletének A. függelékében foglalt adatszolgáltatási követelmények érvényesek. Ebben az esetben a vám-árunyilatkozat 44. rovatában fel kell tüntetni az IOSS héa-azonosítószámot. Ezért az átmeneti időszak alatt az egyszerűsített árunyilatkozat alkalmazható.

Az egyszerűsített árunyilatkozatot alkalmazó tagállamok figyelembe vehetik az Uniós Vámkódex 167. cikke (1) bekezdésének a) pontjában foglalt lehetőséget, és (az Uniós Vámkódex 167. cikkének (3) bekezdésével összhangban) a kis értékű küldemények bejelentése kapcsán eltekinthetnek a kiegészítő árunyilatkozattól.

Fontos megjegyezni, hogy az egyszerűsített árunyilatkozat adatkészlete a hagyományos kereskedelmi tranzakciók igényeihez igazodik, és a H7-adatkészletet tartalmazó vám-árunyilatkozatnál több adatelemet tartalmaz. Így használata terhet jelenthet mind a nyilatkozattevők, mind a vámhatóságok számára (ideértve az adatoknak a Felügyelet rendszerbe történő megküldésére vonatkozó kötelezettséget is).

2.5.2. Bejegyzés a nyilatkozattevő nyilvántartásába (BNYNY)

A nyilatkozattevő nyilvántartásába való bejegyzés olyan vámügyi egyszerűsítés, amely a vámjogszabályokban (az Uniós Vámkódex 182. cikke) meghatározott konkrét feltételek és kritériumok alapján megadható engedélyt követel meg. A nyilatkozattevő nyilvántartásába való bejegyzés mindkét típusát (vagyis az áruk vám elé állítása és a vám elé állítás alóli mentesség mellett történő bejegyzés) a különös szabályozás és az általános behozatali héabeszedési mechanizmus alkalmazásakor fel lehet használni a kis értékű küldemények szabad forgalomba bocsátást célzó bejelentésére.

Mindazonáltal ez az egyszerűsítés nem megfelelő az IOSS-rendszer esetében, mivel az IOSS héa-azonosítószám validálására és a havi adatszolgáltatásra vonatkozó követelmények nem teljesíthetők sem abban az esetben, ha a BNYNY az áruk vám elé

állítása mellett, sem pedig akkor, ha a BNYNY a vám elé állítás alóli mentesség mellett valósul meg. Figyelembe kell venni továbbá, hogy a nyilatkozattevő nyilvántartásába való bejegyzés esetében a kiegészítő árunyilatkozatról való lemondás az alkalmazott héabeszedési mechanizmustól függetlenül nem lehetséges.

2.5.3. Központi vámkezelés

Fontos megjegyezni, hogy a központi vámkezelés alkalmazásához több, az Uniós Vámkódex 179. cikkében előírt feltétel teljesülése szükséges (pl. ha az érintett vámhivatalok két különböző tagállamban találhatók, akkor kötelező az engedély), és a vám-árunyilatkozatot engedély jogosultjának letelepedési helye szerinti vámhivatalban kell benyújtani. Ez az egyszerűsítés eltér a kis értékű küldemények IOSS-rendszeren keresztüli, az alábbi eltérő szabályok szerint történő vámkezelésétől: nincs szükség engedélyre, és a szabad forgalomba bocsátáshoz szükséges vám-árunyilatkozatot az EU-ban bárhol be lehet nyújtani, de a benyújtás szerinti vámhivatalban kell elvégezni az áruk vám elé állítását is.

Abban az esetben, ha a kis értékű küldeményeket a különös szabályozás vagy az általános héabeszedési mechanizmus keretében bocsátják szabad forgalomba, úgy az UVK-VA 221. cikkének (4) bekezdését kell alkalmazni, és a vám-árunyilatkozatot benyújtásának helye „az a vámhivatal, amely abban a tagállamban található, ahol az áruk indítása vagy fuvarozása befejeződik”, vagyis az áruk végső rendeltetési helye szerinti tagállam. Ezért a központi vámkezelés nem egyeztethető össze ezzel a két forgatókönyvvel.

Ami az IOSS forgatókönyvet illeti, a kis értékű küldemények központi vámkezelése nem tartozik a CCI 2. projekt hatókörébe. Egy ilyen lehetséges jövőbeli projekt iránti érdeklődést még fel kell tárni.

2.5.4. A vám-árunyilatkozat és a belépési gyűjtő árunyilatkozat (ENS) egyszeri benyújtása

E lehetőség azon az elven alapul, hogy az ICS2 Közös kereskedői interfészen keresztül szolgáltatott adatok két különböző célt szolgálhatnak: az ENS-kötelezettségek és a vám-árunyilatkozatok.

A kis értékű küldemények szabad forgalomba bocsátásával összefüggésben a vám-árunyilatkozatot benyújtó személy csak egyszer, a lehető legkorábbi időpontban nyújtja be az adatokat, majd ezt követően a vámhatóságok a különböző szükséges célokra használják fel azokat. Ez azt jelenti, hogy a H7 adatkészletet tartalmazó vám-árunyilatkozatot a belépési gyűjtő árunyilatkozat (ENS) adataival együtt az ICS2 közös kereskedői interfészen (egyetlen belépési ponton – STI) keresztül nyújtják be.

Ez a lehetőség azonban nem biztosított az ICS2 2. verziójának bevezetése (tervezett időpont: 2023. március 1.) előtt. Ám a bevezetése még akkor is kétséges, mivel ezt a

funkciót nem dolgozták ki részletesen, ezért ebben a szakaszban a 2. verzió valószínűleg nem fogja kezelni.

2.6. A postai küldemények vámkezelése

Az EU-ba importált valamennyi postai küldemény – értékétől függetlenül – bejelenthető szabad forgalomba bocsátásra a teljes (H1) adatkészletet tartalmazó szabványos vám-árunyilatkozattal vagy – amennyiben az Uniós Vámkódex 166. cikkében előírt feltételek teljesülnek – az egyszerűsített árunyilatkozattal (I1 adatkészlet).

Emellett az alábbi táblázat bemutatja az ilyen áruk – értéküktől függetlenül történő – vámkezelésének lehetséges egyszerűsített alakiságait:

Áruk ≤ 150 EUR	Elektronikus H7 vám-árunyilatkozat	2021. 07. 01-től	- Vámmentes áruk (a VMR 23. cikke és 25. cikke) - ∅ T&K - Kizárólag: 40 00 vámeljárás
	Vám-árunyilatkozat az átmeneti szabályokra vonatkozó, felhatalmazáson alapuló jogi aktus 9. melléklete szerint	a nemzeti behozatali rendszerek korszerűsítéséig (legkésőbb 2022. 12. 31-ig)	- A tagállamok joga arra, hogy ezt az alternatívát vegyék igénybe, ha a H7 még nem áll rendelkezésre
	Bármely egyéb, vám elé állítással egyenértékű cselekmény (CN22/23)	Az ICS-2 alkalmazási időszakának végéig (legkésőbb 2021. október 1-jéig)	- Tagállami engedély az alkalmazási időszakra vonatkozóan & e jogi aktus alkalmazására - Vámmentes áruk (a VMR 23. cikke és 25. cikke) - ∅ T&K - ∅ IOSS vagy a héára vonatkozó különös szabályozás - A vámhatóság által elfogadott adatok
Postai küldeményben lévő áruk ≤ 1000 EUR	Elektronikus H6 vám-árunyilatkozat	2016. május 1-től	- ∅ T&K - ∅ 42/63 CPC
	Bármely egyéb, vám elé állítással egyenértékű cselekmény (CN22/23)	A nemzeti behozatali rendszerek korszerűsítéséig (legkésőbb 2022. 12. 31-ig)	- A felhatalmazáson alapuló jogi aktus 143a. cikkének hatálya alá tartozó postai küldeményekben lévő

			áruk esetében (áruk ≤ 150 EUR) nem alkalmazható - Ha a tagállam biztosította ezt a lehetőséget
Áruk > 1 000 EUR	Elektronikus H1 vám-árunyilatkozat	2016. május 1-től	
	Vám-árunyilatkozat az átmeneti szabályokra vonatkozó, felhatalmazáson alapuló jogi aktus 9. melléklete szerint	A nemzeti behozatali rendszerek korszerűsítéséig (legkésőbb 2022. 12. 31-ig)	

2.6.1. Az UVK-FJA 144. cikkének és a B. mellékletben található H6. oszlop csökkentett adatkészletének leírása

Az UVK-FJA 144. cikkében előírt csökkentett adatkészlet az 1000 EUR-t meg nem haladó értékű postai küldeményben lévő áruk szabad forgalomba bocsátásra történő bejelentésére alkalmazható. Ezt a lehetőséget az Uniós Vámkódex vezette be, és 2016. május 1. óta áll rendelkezésre. Az volt a célja, hogy ne kerüljenek veszélybe egyes olyan tagállamok folyamatban lévő fejlesztései, amelyek már bevezettek vagy terveznek ilyen könnyítést.

<u>Leírás</u>

Az előző fejezetben leírtaknak megfelelően a *de minimis* héa-küszöbérték eltörlése minden olyan áru esetében bevezeti a vám-árunyilatkozat követelményét, amelynek értéke nem éri el a 22 EUR-t, és amelyet ma a postai szolgáltatók bármely más cselekmény útján bejelentenek. Az UVK-FJA 144. cikke csökkentett adatkészletet (H6) tartalmazó szabványos vám-árunyilatkozatot ír elő, amennyiben az alábbi feltételek mindegyike teljesül:

- a postai szolgáltatók által bejelentett postai küldeményekben lévő árukra korlátozódik,
- az árukra nem vonatkoznak tilalmak és korlátozások, és
- az áruk maximális értéke 1000 EUR.

Ennek a szabad forgalomba bocsátásra vonatkozó vám-árunyilatkozatnak a használata nem kötelező, hanem a postai szolgáltatók dönthetik el, hogy használják-e vagy sem.

Fontos megjegyezni, hogy amint a nemzeti behozatali rendszerben rendelkezésre áll a H6 árunyilatkozat, minden postai küldeményben lévő, legfeljebb 1000 EUR értékű áru, amelyre nem vonatkoznak tilalmak, illetve korlátozások, bejelenthető ezen adatkészlet alkalmazásával. Ide tartoznak az UVK-FJA 143a. cikkének hatálya alá tartozó áruk is.

Átmeneti időszak:

A szabályozás a nemzeti behozatali rendszerek korszerűsítésének időpontjáig, de legkésőbb 2022. december 31-ig átmeneti időszakot irányoz elő a csökkentett adatkészletet tartalmazó vám-árunyilatkozatok (H6 oszlop) végrehajtására a postai küldeményekben lévő, az UVK-FJA 143a. cikkének hatálya alá nem tartozó áruk tekintetében. Ezen időszak alatt a postai küldeményben lévő, 150,01 EUR és 1000 EUR közötti értékű áruk bármely más cselekménnyel bejelenthetők szabad forgalomba bocsátásra. Ez azt jelenti, hogy a szabad forgalomba bocsátásra vonatkozó vám-árunyilatkozatot benyújtottnak és elfogadottnak kell tekinteni az áruk vám elé állításával, feltéve, hogy az árukat CN22 nyilatkozat vagy CN23 nyilatkozat kíséri.

A tagállam dönthet úgy, hogy az átmeneti időszak alatt engedélyezi a bármely más cselekmény útján tett nyilatkozatot.

2.6.2. Átmeneti időszak a postai szolgáltatók számára – a nyilatkozat más cselekményekkel történő alkalmazásának feltételei és határideje

Leírás

Az ICS-2 1. kiadásához szükséges telepítési időszak végéig a postai küldeményekben lévő áruk – bizonyos feltételek mellett – bármely más cselekménnyel bejelenthetők. Ez az időszak az e-kereskedelemre vonatkozó héacsomag alkalmazásának kezdetétől 2021. október 1-jéig tart.

A vonatkozó feltételek a következők:

- a vámhatóságok elfogadták a cselekmény alkalmazását és a postai szolgáltató által szolgáltatott adatokat;
- a héa nem kerül bevallásra sem a 2006/112/EK irányelv XII. címe 6. fejezetének 4. szakaszában a harmadik országokból vagy harmadik területekről importált termékek távértékesítésére vonatkozóan meghatározott különös szabályozás keretében (vagyis IOSS alkalmazása), sem pedig az említett irányelv XII. címének 7. fejezetében a behozatali héa bevallására és megfizetésére vonatkozóan meghatározott különös szabályozás keretében;
- az áruk az 1186/2009/EK rendelet 23. cikkének (1) bekezdésével vagy 25. cikkének (1) bekezdésével összhangban behozatalivám-mentességben részesülnek;
- a küldeményhez CN22 nyilatkozat vagy CN23 nyilatkozat kapcsolódik.

Példa:

A VMR 25. cikkének (1) bekezdése szerinti vámmentesség hatálya alá tartozó ajándékot tartalmazó csomagot szabad forgalomba bocsátás céljából a CN23 nyilatkozat alkalmazásával vám elé állítják.

A le nem szállított csomagok visszaküldési eljárása tekintetében a végrehajtási jogi aktus 220. cikkének (2) bekezdése továbbra is alkalmazható az átmeneti időszak alatt, amennyiben azt az érintett tagállam vámhatóságai elfogadják (legkésőbb 2021. október 1-jéig). Amennyiben a küldeményt nem lehet leszállítani a címzettnek (vagyis az importőrnek), úgy kell tekinteni, hogy a szabad forgalomba bocsátásra vonatkozóan a vám elé állítással megtett vám-árunyilatkozatot nem nyújtották be, és az árukat mindaddig átmeneti megőrzésben lévőnek kell tekinteni, amíg azokat meg nem semmisítik, újra ki nem viszik vagy más módon el nem helyezik az Uniós Vámkódex 198. cikkének megfelelően.

2.6.3. A postai küldemények vámkezelési forgatókönyvei 2021. július 1-jétől

2.6.3.1.IOSS rendszer

Az IOSS-t alkalmazó vámkezelési eljárás a következő elveken alapul:

- a héát a (vélelmezett) értékesítők vagy közvetítőik fizetik be az azonosítót kiadó tagállam nemzeti adóhatóságainak;
- a postai küldeményeket az IOSS rendszeren keresztül a rendeltetési hely szerinti tagállamtól eltérő tagállamban is be lehet jelenteni;
- Ezekben az esetekben alapvető fontosságú, hogy a rendeltetési hely szerinti tagállam postai szolgáltatója/vámhatósága könnyen elismerhesse az IOSS-rendszer használatával bejelentett és szabad forgalomba bocsátott küldemények uniós státusát;
- A szokásos postai eljárás során általában postai fuvarlevelek (CN 37, CN 38, CN 41) és gyűjtőcsomag-címkék (CN 34, CN 35, CN 36) kíséretében történik a szállítás a feladó országból a rendeltetési országba, amely rendszerint az az ország, ahol a szabad forgalomba bocsátást célzó vám-árunyilatkozatot benyújtják. A továbbító postahivatal általában nem vesz részt a szabad forgalomba bocsátást célzó vámkezelési eljárásban – nagyon valószínűtlen, hogy a nem uniós küldemények ugyanabban a gyűjtőcsomagban legyenek, mint az uniós áruk (amelyeket az IOSS-rendszer használatával jelentettek be). Továbbá figyelembe kell venni, hogy az ITMATT üzenetet csak a rendeltetési ország postahivatalába küldik, ami azt jelenti, hogy – hacsak nincs megállapodás a származási, a tranzit- és a rendeltetési postahivatalok között – a tranzitország (tranzit esetén) nem kapja meg az áruk vámkezeléséhez szükséges ITMATT üzenetet.

1. példa:

Valamely egyetemes szolgáltató árut ad fel németországi rendeltetési helyre, az árukat Luxemburgig légi úton szállítják, majd közúton juttatják el a németországi végső rendeltetési helyükre, ahol a szabad forgalomba bocsátást célzó vám-árunyilatkozatot benyújtják.

Az árukat tartalmazó minden egyes küldeményhez csatolni kell a CN22 vagy a CN23 vám-árunyilatkozatot. Az áruk szállítása az Egyetemes Postaegyesület egyezménye alapján történik, és az egyetemes szolgáltató a fuvarozás céljára postai fuvarlevéllel látja el azt a légitársaságot, amely ezeket a postai küldeményeket Luxemburgba szállítja. A Luxemburgból Németországba történő szállítási szakasz esetében vagy postai fuvarlevelet (sárga címkékkel) vagy CMR-dokumentumot (T1 eljárással) lehet használni.

1. eset: A luxemburgi posta nem vesz részt az árutovábbítási folyamatban (zárt árutovábbítás)

- A Deutsche Postnak Luxemburgban rendelkeznie kell egy (IMPC-kóddal ellátott) kirendeltséggel ahhoz, hogy a sárga címkéket felragaszthassa. Ebben az esetben a küldemények postai árutovábbítási eljárás alatt állnak, és sárga címkével kell ellátni őket. Az árutovábbítási ponttól a rendeltetési helyre irányuló küldemény-szállításra használt tehergépkocsik általában többféle (nem uniós és uniós) típusú árut továbbítanak. A különböző árutípusokat külön-külön gyűjtőcsomagokba kell elkülöníteni. A Deutsche Post Luxemburgban működő hivatala postai fuvarlevelet készít az érintett küldemények Luxemburgból Németországba szállításához, és ez a dokumentum tartalmazza a tehergépkocsiban található valamennyi gyűjtőcsomagra vonatkozó információt.
- Amennyiben a küldeményeket Luxemburgban nem postai szolgáltatónak adják át, úgy ennek a szolgáltatónak az NCTS szerinti T1 árutovábbítási eljárást kell kezdeményeznie. A szolgáltatónak ezen túlmenően létre kell hoznia egy CMR dokumentumot az érintett küldemények Luxemburgból Németországba szállításához. A Németországba érkezéskor a Deutsche Post-nak üzenetet kell küldenie az említett szolgáltatónak a T1 eljárás lezárásához.

2. eset: A luxemburgi posta részt vesz az árutovábbítási folyamatban (nyílt árutovábbítás)

- A szállítmányok postai árutovábbítási eljárás alatt állnak, és az uniós és nem uniós árukat különböző gyűjtőcsomagokba kell szétválogatni. A luxemburgi posta a nem uniós árukat tartalmazó és árutovábbítás alatt álló gyűjtőcsomagokra sárga címkéket helyez. Ezt követően postai fuvarlevelet készít az érintett küldemények Luxemburgból Németországba szállításához, és ez a dokumentum tartalmazza a tehergépkocsiban található valamennyi gyűjtőcsomagra vonatkozó információt.

A postai árutovábbítási eljárás keretében Németországba történő szállítás esetében a sárga címkének a gyűjtőcsomagon kell lennie (a leírást lásd az Árutovábbítási Kézikönyvben), amikor azt az uniós postai szolgáltató az EU-ba történő belépéskor vám elé állítja. A sárga címke annak bizonyítéka a tranzittagállam és a rendeltetési hely szerinti tagállam vámhatóságai számára, hogy az áruk nem uniós áruk (nem bocsátották szabad forgalomba).

2. példa:

Valamely egyetemes szolgáltató árut ad fel németországi címzett számára úgy, hogy a vámkezelési rendeltetési hely Luxemburg: az árut légi úton Luxemburgba szállítják, a vámkezelés Luxemburgban az IOSS-rendszer keretében történik, és az árut közúton szállítják a németországi rendeltetési helyre.

- A postai szolgáltató a vámkezelési eljárást a H7 adatkészletet tartalmazó vám-árunyilatkozatot benyújtva elvégezheti az EU-ba való első belépés helyén (adott esetben);
- A tranzitország postai szolgáltatója lehet az ország nemzeti postai szolgáltatója vagy bármely uniós postai szolgáltató IMPC-kóddal rendelkező képviselője.

  Az IMPC-kóddal nem rendelkező gazdálkodók a tranzitországban nem vámolhatják el a szállítmányokat UPU-dokumentáció alapján.
- Minden olyan esetben, amikor árutovábbításra kerül sor, a postai fuvarlevél és az ITMATT üzenet adatait az USA-ból Luxemburgba küldik, az USA-ból történő postai szállítás Luxemburgban végződik, a Németországba közúton történő postai szállítás pedig egy új postai szállításnak minősül.
- Ha az árukat a végső rendeltetési hely szerinti tagállamtól eltérő tagállamban bocsátották szabad forgalomba, akkor ezt a tagállamot a rendeltetési hely szerinti tagállam vámhatóságainak egyértelműen tudniuk kell azonosítani,
- E szakasz után a postai küldeményeket EU-n belüli szállítmánynak kell tekinteni, és további vámeljárás nélkül (sárga címkék elhelyezése nélkül) az EU-n belüli rendeltetési postára kell szállítani.

Az áruknak a postai szolgáltató által az első belépési ponton történő vámkezelése csak akkor lehetséges, ha működési okokból a tranzitfuvarozó és a rendeltetési posta közötti megállapodás vonatkozik rá (lásd az UPU-egyezmény 20. cikkének (3) bekezdését).

Amennyiben a szabad forgalomba bocsátáshoz szükséges vámkezelésre nem a küldemény rendeltetési országában, hanem egy másik tagállamban kerül sor, akkor alapvető fontosságú, hogy az uniós áru státusz a rendeltetési országban könnyen felismerhető legyen. Különösen azokban az esetekben, amikor egy harmadik ország eredeti címkéje/postai bélyegzője még mindig a küldeményen van, és a küldemény kinézete alapján nem állapítható meg, hogy

uniós vagy nem uniós áruról van szó (azaz amikor az árut egy uniós székhelyű postai szolgáltató harmadik országban működő, és az uniós székhelyű szolgáltató postai bélyegzőjét használó Területen Kívüli Kereskedelem Hivatala küldi).

2.6.3.2. Különös szabályozás

A tranzitfuvarozónak a következő eljárást kell követnie:

- Nyitott árutovábbítás esetén minden egyes tételre, vagy zárt árutovábbítás esetén a gyűjtőcsomagokra sárga címkét ragaszt;
- A vonatkozó EDI-üzeneteket elküldi a rendeltetési hely szerinti postahivatalokhoz.

2.6.3.3. Általános héabeszedési mechanizmus

Az általános eljáráson belül alkalmazandó megoldás megegyezik a 2.6.3.2. szakaszban a különös szabályozással kapcsolatban leírt eljárással.

3. HÉABESZEDÉSI MECHANIZMUSOK

3.1. IOSS RENDSZER

3.1.1. A rendszer alapjai és a folyamat leírása

A rendszer alapjai

2021. július 1-jétől az EU-ba importált valamennyi kis értékű áru héaköteles lesz. Az importált termékek távértékesítését terhelő héa bevallására és megfizetésére létrejött egy, a harmadik országokból vagy harmadik területekről az EU-ba importált termékek távértékesítésére vonatkozó különös szabályozás, az úgynevezett egyablakos importügyintézés (IOSS).

Az alábbi magyarázat rövid áttekintést nyújt az IOSS-ről azzal a céllal, hogy ismertesse a rendszer alapjait és működését. A rendszer teljes megértéséhez lásd a héára vonatkozó magyarázó megjegyzések 4.2. szakaszát, amely többek között tartalmazza, hogy mely ügyletekre terjed ki az IOSS, ki alkalmazhatja, és hogyan működik.

A különös szabályozás (IOSS) alkalmazása az eladók számára nem kötelező. Ezen útmutató tekintetében az „eladó” kifejezés a kontextustól függően az értékesítőkre, az elsődleges értékesítőkre és a vélelmezett értékesítőkre (elektronikus felület) utalhat. Ezen túlmenően az ilyen eladók kötelezhetők arra, hogy közvetítőt jelöljenek ki az IOSS igénybevételére.

Az IOSS használatához az adóalanynak vagy a közvetítőjének regisztrálnia kell az IOSS-ben, és IOSS héa-azonosítószámot kapnak. Az IOSS használatára jogosultak körét a héára vonatkozó magyarázó megjegyzések 4.2.4. és 4.2.5. szakasza ismerteti. A regisztrációs

folyamattal kapcsolatos részletek az egyablakos ügyintézési útmutatóban találhatók. Ha az eladó az IOSS alkalmazása mellett dönt, akkor az importált kis értékű termékek uniós vevők részére történő minden távértékesítését az EU egész területének vonatkozásában ennek az IOSS héaazonosító számnak a használatával kell bevallania. Az azonosítót kiadó tagállam adóhatóságai ellenőrzik, hogy az eladó az IOSS keretében beszedte-e a kis értékű áruk uniós vevők részére történő valamennyi értékesítése utáni héát.

A különös szabályozás (IOSS) hatálya a termékértékesítés időpontjában 150 EUR-t meg nem haladó belső értékű küldeményekben lévő, harmadik területről vagy harmadik országból az EU-ba importált áruk távértékesítésére korlátozódik. A jövedékiadó-köteles áruk nem kezelhetők az IOSS keretében (jellemzően a héairányelv 2. cikkének (3) bekezdése szerinti alkohol- vagy dohánytermékek).

Az IOSS alkalmazási körének részletesebb leírását lásd a héára vonatkozó magyarázó megjegyzések 4.2.3. szakaszában. Emellett az IOSS, a különös szabályozás és a H7 vám-árunyilatkozat alkalmazási körének összefoglalását lásd az *1. mellékletben*.

A folyamat leírása

Az IOSS lényegében a következőképpen működik:

- Az eladó héa-alanyként regisztrál az egyik tagállamban, felszámítja és beszedi az uniós fogyasztóknak feladott/kiszállított áruk távértékesítése utáni héát, majd bevallja és megfizeti a héát az azonosítót kiadó tagállam számára, amely felosztja azt az áruk rendeltetési helye szerinti tagállamok között.

- Az áruk ezután az EU-ba történő behozatalkor héamentesek. Az importáló tagállam vámhatóságai a behozatal értékéről IOSS héa-azonosítószámonként havi jegyzéket készítenek, és elküldik az azonosítót kiadó tagállam adóhatósága számára.

Az IOSS-folyamat az alábbi képen tekinthető át[11]:

[11] Megjegyzendő, hogy ez egy egyszerűsített forgatókönyv, számos alternatíva létezik. (Pl. a fizetés esetén szállításkor is teljesíthető).

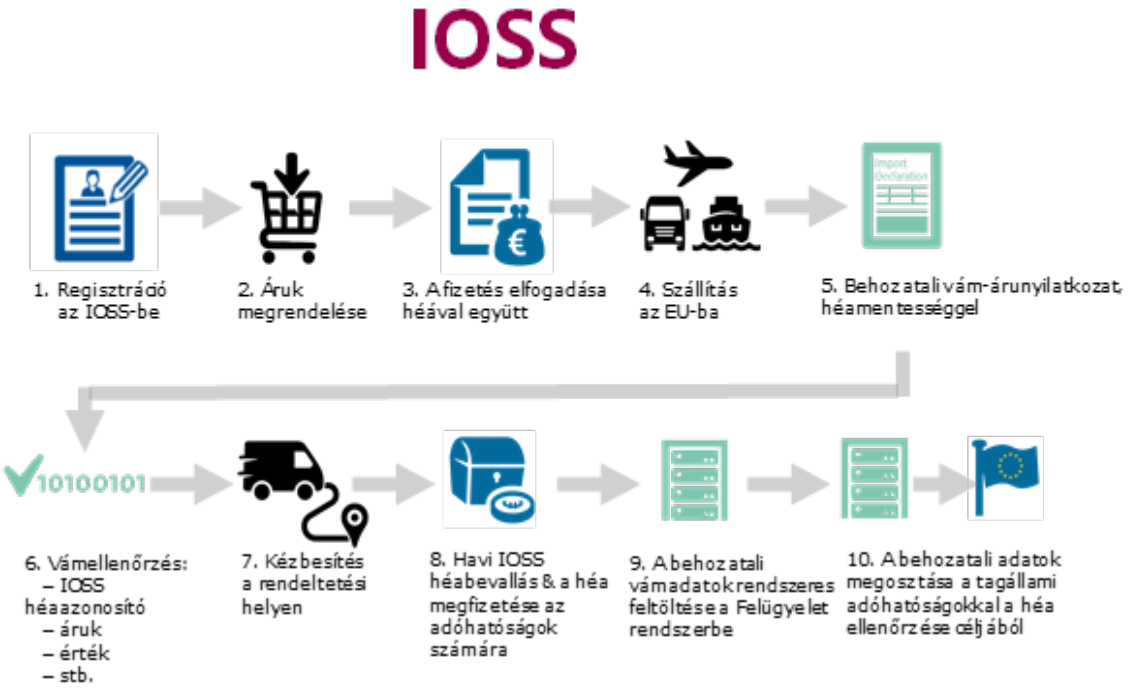

Termékimport harmadik országokból vagy harmadik területekről

Az IOSS alkalmazásakor a harmadik területekről vagy harmadik országokból importált termékek távértékesítése esetében az adóztatandó tényállás és a héafizetési kötelezettség az értékesítés időpontjában keletkezik (amikor a fizetést elfogadják).
A kettős adóztatás elkerülése érdekében az érvényes IOSS héaazonosító számmal bejelentett termékek behozatala héamentes. Az érvényes IOSS héaazonosító számmal és az „F48" kiegészítő eljárási kóddal ellátott vám-árunyilatkozatot (H1, H6, H7 vagy I1) a behozatalkori héamentesség iránti „kérelemnek" kell tekinteni. A vámhatóság ellenőrzéseket végez annak megállapítására, hogy teljesülnek-e a héamentes behozatal feltételei, és adott esetben az alkalmazott vám-árunyilatkozat használatának feltételei. Ha a feltételek egyike nem teljesül, a vám-árunyilatkozatot el kell utasítani[12] (pl. érvénytelen héa IOSS azonosító szám esetén), vagy a nyilatkozattevőnek módosítania kell azt (pl. alulértékelés esetén, ha a belső érték továbbra sem haladja meg a 150 EUR-t).

Példa az UVK-FJA 143a. cikkének alkalmazására:

Egy olyan, az IOSS alkalmazásával kezelt csomag szabad forgalomba bocsátása „A" tagállamban, amely csomag két, egyenként 30 EUR értékű, online megrendelt pólót tartalmaz, és amelynek végső rendeltetési helye „B" tagállamban van. Az érvényes IOSS héa-

[12] Az Uniós Vámkódex 172. cikke úgy rendelkezik, hogy csak az Uniós Vámkódex 2. fejezetében előírt feltételeknek megfelelő vám-árunyilatkozat fogadható el. Ezek a követelmények az áru bejelentésére alkalmazott vámeljárásra vonatkozó rendelkezések alkalmazásához szükséges információkra vonatkoznak.

azonosítószám a 13 16 000 000 adatelemben, a C07 és F48 kiegészítő eljárási kód pedig a 11 10 000 000 adatelemben található. Az áruk nem esnek tilalom vagy korlátozás alá.

3.1.2. Az IOSS-rendszer szereplőinek felelőssége

Az e-kereskedelemre vonatkozó héaszabályok előírják, hogy az IOSS-t igénybe vevő adóalany (vagy adott esetben a közvetítője)[13] felelős az importált termékek távértékesítése utáni héa beszedéséért és megfizetéséért, valamint az IOSS héabevallás benyújtásáért. Az IOSS közvetítője nem azonos az áruk EU-n belüli szabad forgalomba bocsátási eljárásában részt vevő nyilatkozattevővel vagy képviselővel.

Ami a vámjogi felelősséget illeti, az a vám-árunyilatkozat nyilatkozattevőjét terheli, és a képviselet típusától függ. Közvetlen képviselet esetén a képviselő felelőssége az Uniós Vámkódex 18. cikkével összhangban korlátozott, mivel a nyilatkozattevő a képviselt személy.

Közvetett képviselet esetén a képviselő válik nyilatkozattevővé, és a képviselt személlyel egyetemlegesen felelős.

Az importőr közvetlenül, azaz vámjogi képviselő igénybevétele nélkül is vámkezelheti az árukat, ilyenkor ő maga a nyilatkozattevő.

3.1.3. IOSS héaazonosító szám

1. *Van-e lehetőség a küldemény egyedi azonosítóval, légi fuvarlevéllel, egyedi küldeményszámmal vagy az elektronikus felület által generált egyedi ügyletszámmal való összekapcsolására?*

A vám-árunyilatkozatban lehetőség van az elsődleges értékesítő/elektronikus felület által generált egyedi azonosítóra vonatkozó információ feltüntetésére (12 08 000 000 adatelem, hivatkozási szám/UCR – a gazdálkodó választása szerint), amely ebben az összefüggésben jellemzően a rendelésszám vagy az egyedi küldeményszám lehet. Ezek az információk felhasználhatók az utólagos ellenőrzési tevékenységek során. Ezenkívül a küldeményt a fuvarokmány száma mindig azonosítja. Ha az elektronikus felület ismeri a fuvarokmány számát, a termékértékesítés (kereskedelmi ügylet) és a termékimport közötti kapcsolat könnyen megállapítható.

[13] A héairányelv 369l–369x. cikke.

2. *Részt vehet-e az elektronikus felület a vámhatóságoknak történő adatszolgáltatásban, vagyis a küldeményekre vonatkozó elektronikus adatoknak közvetlenül a fuvarozó vagy a vámhatóságok számára történő továbbításában?*

Ha az elektronikus felület maga nyújtja be a vám-árunyilatkozatot, az IOSS héaazonosító szám közvetlenül megadható a vám-árunyilatkozatban feltüntetett uniós vámhatóságok számára. Az elektronikus felület az IOSS héa-azonosítószámot a vám-árunyilatkozat benyújtása nélkül nem továbbíthatja az uniós vámhatóságok számára. Középtávon azonban az Európai Bizottság az elektronikus felületek/értékesítők és a vámhatóságok közötti közvetlen információcsere bevezetésén dolgozik.

3. *Mi történik, ha az IOSS héaazonosító szám érvénytelen vagy hiányzik a vám-árunyilatkozatból?*

A vám-árunyilatkozatban szereplő IOSS héaazonosító szám meglétét/érvényességét a vámhatóságok elektronikus úton ellenőrzik az IOSS héaazonosító szám-nyilvántartásban. Az adatbázis tartalmazza az összes tagállam által kiadott összes IOSS héaazonosító számot, valamint azok érvényességének kezdetét és lejártát is.

A nyilatkozattevők csak az IOSS héaazonosító szám meglétét ellenőrizhetik. Nem tudják ellenőrizni az érvényességüket, mivel ők maguk nem férnek hozzá az IOSS héaazonosítószám-adatbázishoz. Ehhez az adatbázishoz kizárólag a tagállamok vámhatóságai férhetnek hozzá nemzeti behozatali rendszereiken keresztül.

A nyilatkozattevőre vonatkozó további részletekért lásd a 2.2.2. szakaszt. Az értékesítőnek/elektronikus felületnek ezt a számot közölnie kell az importőrrel (vagyis a küldemény címzettjével) vagy annak vámjogi képviselőjével.

Ha a vám-árunyilatkozatban szereplő IOSS héaazonosító szám nem érvényes vagy az árunyilatkozat nem tartalmazza ezt az azonosítót, akkor nem lehet a behozatali szabályozást alkalmazni, és a héamentesség nem érvényes. Következésképpen a vámhatóságok a behozatalkor héát vetnek ki.

Az érvényes IOSS héaazonosító szám közlése az értékesítő/elektronikus felület felelőssége. Az érvénytelen IOSS héaazonosító számmal ellátott vám-árunyilatkozat elutasításra kerül, és új vám-árunyilatkozatot kell benyújtani a különös szabályozás vagy az általános héabeszedési mechanizmus alkalmazásával, és be kell jelenteni ezeket az árukat az illetékes vámhivatalnál.

Mindazonáltal, ha a helytelen IOSS héaazonosító szám helyesírási hiba következménye, a nyilatkozattevő új vám-árunyilatkozatban továbbra is kérelmezheti az IOSS szerinti héamentességet, amennyiben rendelkezik a helyes IOSS héaazonosító számmal (hiba az eredeti továbbítás során).

4. *A nyilatkozattevőkre vonatkozhat-e a héa végrehajtási rendelet 5c. cikkében előírt korlátozott felelősség?*

A héa végrehajtási rendelet 5c. cikkének rendelkezései csak a héairányelv 14a. cikkében említett elektronikus felületekre vonatkoznak. A vámkötelezettségekre nem terjednek ki.

Ahhoz, hogy a vámjogszabályok hasonló védelmi rendelkezést tartalmazzanak, módosítani kellene az Uniós Vámkódexet.

3.1.4. 150 EUR küszöbérték

5. *Mi történik, ha a vámhatóságok úgy ítélik meg, hogy azok a termékek, amelyekre az IOSS-t alkalmazták, alulértékeltek, és a valós belső érték meghaladja a 150 EUR-t? Kinek a nevében nyújtják be a behozatali árunyilatkozatot?*

Bizonyos helyzetekben a belső érték az érintett személy jóhiszeműsége ellenére meghaladhatja az 150 EUR küszöbértéket, például az árfolyam-ingadozások (lásd a 3.1.5. pontot), kötegelt küldemények (lásd a 3.1.6. pontot) stb. következményeként.

Olyan helyzetekben, amikor az áruk vám elé állításakor megalapozott a vámhatóságoknak az a gyanúja, hogy a belső érték meghaladja a 150 EUR-t (például hibás árképzés vagy az értékesítő általi szándékos alulértékelés esetén), az importáló tagállam vámhatóságainak kell beszedniük a behozatali héát és a vámot az áruk vámkezelésekor, még akkor is, ha az árukat az IOSS keretében jelentették be (például a fogyasztó már megfizette a héát az értékesítő vagy az elektronikus felület számára). Ez különösen azokban az esetekben fordul elő, amikor az UVK-VA 140. cikke szerinti ellenőrzési eljárások végül nem igazolják a bejelentett ügyleti érték helyességét.

Ilyen helyzetben, ha az a tagállam, ahol az IOSS keretében behozott árukat szabad forgalomba bocsátásra bejelentették, nem azonos azzal a tagállammal, ahol az árukat elszállítják/feladják, az árukat a 150 EUR-t meghaladó értékű küldeményekre vonatkozó szabályoknak megfelelően vámkezelik.

A nyilatkozattevő/annak képviselője a H1, vagy adott esetben a H6 vagy I1 adatkészletet tartalmazó új behozatali árunyilatkozatot nyújt be. Ha az importőr elfogadja a leszállított árukat, akkor be kell fizetnie a behozatali héát és adott esetben a vámot a vámhatóságok számára. Ezen túlmenően a nyilatkozattevő kéri a korábbi vám-árunyilatkozat érvénytelenítését (a részleteket lásd az 5. fejezetben).

Az importőr azonban visszautasíthatja az árukat, amely esetben a szokásos vámgyakorlatokat és alakiságokat kell alkalmazni.

Az importőr mindkét esetben kapcsolatba léphet az értékesítővel vagy az elektronikus felülettel, hogy visszaigényelje a termékértékesítéskor helytelenül kifizetett héát (és visszautasítás esetben az áruk értékét is). E célból a vevő felhasználhatja a

megsemmisített vagy lemondott árura vonatkozó vámfizetési igazolást vagy vámhatósági határozatot. A tényleges bizonyíték attól függ, hogy az árukat az importőr (azaz a címzett) átvette-e vagy sem. Ha átvette, és befizette az újraszámított héaösszeget és adott esetben a vámot, akkor az áruk kiadásáról és a héa megfizetéséről szóló vámhatósági határozat szolgál igazolásul az értékesítőtől vagy az elektronikus felülettől történő visszatérítéshez. Ha megtagadja az áruk átvételét, akkor az árukat visszaküldik, és főszabály szerint a kivitel igazolásán kívül az értékesítő nem kérhet további igazolást.

Ha a héát a termékek behozatalakor szedik be, ezt a termékértékesítést nem kell szerepeltetni az IOSS szerinti héabevallásban. A vevő által a vámhatóság felé teljesített fizetés igazolása alapján az értékesítő, az elektronikus felület vagy a közvetítő helyesbítheti az IOSS héabevallását és nyilvántartásait.

Az alkalmazandó vámalakiságokra vonatkozó további részletekért lásd e dokumentum 2.2.3. szakaszát.

6. Hogyan történik annak ellenőrzése, hogy az áruk nem alulértékeltek-e?

Az importáló tagállamok vámhatóságainak feladata, hogy a kockázatértékelési kritériumok alkalmazásával ellenőrizzék az importált áruk értékét, különösen akkor, ha a kirívóan alacsony árak miatti megalapozott kétely szükségessé teszi az UVK-VA 140. cikke szerinti ellenőrzési eljárások megindítását. A vámtisztviselők a kockázatértékelés során az áruk értékén kívül több más tényezőt is figyelembe vesznek.

7. Mi történik, ha az áruk alulértékeltek, de a korrigált belső érték nem haladja meg a 150 EUR-t?

Vámszempontból a H7 adatkészletet tartalmazó behozatali árunyilatkozat alkalmazásának feltételei továbbra is teljesülnek. A vám-árunyilatkozatot azonban a belső érték tekintetében a 2.2.3. szakaszban leírt eljárásnak megfelelően módosítani kell.

Ebben a helyzetben a kis értékű áruk behozatalára továbbra is érvényes a behozatali héamentesség, feltéve, hogy a vám-árunyilatkozat tartalmazza az érvényes IOSS héaazonosító számot, és teljesülnek az IOSS használatának feltételei. A termékek a pótlólagos héa megfizetése nélkül átadásra kerülnek (az IOSS szerinti héabevallásban fel kell tüntetni a héa helyes összegét, és az értékesítőnek vagy az elektronikus felületnek közvetlenül vagy az erre a célra kijelölt közvetítő útján meg kell fizetnie a héát). A pótlólagos héa beszedésére a vámhatóságok és az adóhatóságok közötti közigazgatási együttműködés keretében kerül sor.

A nyilatkozattevő ebben az esetben nem tehető felelőssé a pótlólagos héáért, kivéve, ha különleges körülmények – pl. csalásban való részvétel – és az alkalmazandó nemzeti jogszabályok indokolják a nyilatkozattevő felelősségét.

8. *Az IOSS alkalmazása esetén ki köteles megfizetni a pótlólagos héát (valamint a bírságokat és kamatokat) abban az esetben, ha az áruk átengedését követően alulértékelésre derül fény?*

Az áruátengedést követő ellenőrzést az adóhatóságok az IOSS szerinti héabevallás és az eladó nyilvántartásainak ellenőrzésével végzik el. Ebben a helyzetben az áruk IOSS-en keresztül történő átengedését követően fizetendő pótlólagos héa (valamint bírságok és kamatok) megfizetésére egyedül az eladó, a vélelmezett értékesítő vagy a közvetítő kötelezett. Végső soron a nyilatkozattevő is felelősségre vonható, amennyiben aktívan részt vesz csalásban.

9. *Mi történik, ha az áruk értéke a vám elé állításuk időpontjában eltér az árukat kísérő okmányokon feltüntetett értéktől (pl. az áruk vásárlása promóciós/kedvezményre jogosító időszakban történt)?*

A behozatalkori belső érték a vevő által az értékesítés időpontjában (vagyis a vevő általi fizetés elfogadásának időpontjában) fizetett nettó ár, amint az az árukat kísérő dokumentumban (vagyis a kereskedelmi számlán) szerepel. Kétség esetén a vámhatóságok az áruk szabad forgalomba bocsátása előtt kérhetik a vevőtől (vagyis az importőrtől) a fizetés igazolását.

3.1.5. Átváltási árfolyam

Ha az értékesítő/elektronikus felület a behozatali rendszer alkalmazása mellett dönt, úgy a 150 EUR-t meg nem haladó értékű importált áruk minden távértékesítését be kell jelenteni az IOSS keretében. Az IOSS azonban – akármilyen előnyös is – nem alkalmazható a 150 EUR-t meghaladó értékű áruk értékesítésére. Annak meghatározásához, hogy az IOSS alkalmazható-e egy adott értékesítésre, az értékesítőnek/elektronikus felületnek a héairányelv 91. cikkének (2) bekezdésében (az Európai Központi Bank napi átváltási árfolyamára vonatkozóan) meghatározott, a fizetés elfogadásának napján érvényes átváltási árfolyamot kell alkalmaznia, függetlenül attól, hogy az árukat ténylegesen mikor hozzák be az EU-ba.

Behozatalkor a 150 EUR küszöbértéket vámcélból újból ellenőrzik, ezúttal a vámérték meghatározásához alkalmazandó átváltási árfolyamot, vagyis a behozatal időpontjában érvényes átváltási árfolyamot alkalmazva. Ezt az árfolyamot az előző hónapban állapították meg, és az adott hónapban megvalósuló összes behozatalra vonatkozik.

Az olyan helyzetek elkerülése érdekében, amikor a termékértékesítés időpontjában 150 EUR-nál alacsonyabb ár a behozatalkor meghaladná a 150 EUR küszöbértéket, ajánlatos, hogy az IOSS-t alkalmazó eladó/elektronikus felület a küldeményt kísérő számlán tüntesse fel az áruért fizetett ellenérték elfogadásakor meghatározott, EUR-ban kifejezett árat. Ezt az értéket a vámhatóságok elfogadják az áru EU-ba történő behozatalakor, ezáltal megelőzhető, hogy a behozatali héa esetleg kétszer is felszámításra kerüljön.

Abban az esetben, ha az importáló tagállam az EUR-tól eltérő pénznemet használ, ajánlott, hogy a tagállam mind vám-, mind adózási célból elfogadja a számlán a fentiek szerint EUR-ban feltüntetett összeget. Ha azonban az EUR-ban kifejezett ár nem szerepel a számlán, a vámhatóságnak a behozatal időpontjában érvényes átváltási árfolyamot kell alkalmaznia.

Példa:

Az EU-ba Lengyelországon keresztül belépő és Lengyelországban szabad forgalomba bocsátás céljából bejelentett, németországi rendeltetésű termékek IOSS alkalmazásával történő távértékesítése. A küldeményt kísérő számla EUR-ban van kiállítva, és ajánlott, hogy a lengyel vámhatóságok elfogadják az EUR-ban kifejezett értéket.

Ha a számla összege külföldi/nem uniós pénznemben van kifejezve, és a behozatalkori átváltáskor kiszámított ár 150 EUR körül van, ajánlott, hogy a vámhatóságok megfelelő stratégia alkalmazásával ellenőrizzék a 150 EUR belső értéket. Lásd a héára vonatkozó magyarázó megjegyzések 4. fejezetének 21. kérdését.

3.1.6. A küldemények gyűjtőküldeménybe rendezése

Az IOSS keretében két lehetséges forgatókönyv létezik a megrendelések gyűjtőküldeménybe rendezésére:

i. ugyanazon vevő által megrendelt több áru egyetlen küldeménybe foglalása; és

ii. több vevő által megrendelt több áru egyetlen gyűjtőküldeménybe foglalása.

Ha az eladó az i. pontban említett megrendeléseket egyetlen küldeményben továbbítja, akkor az egész küldeményről egyetlen vám-árunyilatkozatot kell kiállítani. Ebben az esetben az árut feladó személynek tisztában kell lennie azzal, hogy a vámhatóság a behozatalkor a küldemény teljes értéke után – amennyiben az meghaladja a 150 EUR-t – vámot és héát vet ki. Ebben az esetben az értékesítőnek/elektronikus felületnek a héafizetés igazolása alapján vissza kell térítenie a vevő számára az IOSS keretében fizetett héát, és esetlegesen a vámhatóságoknak fizetett vámot is. Az értékesítő/elektronikus felület helyesbítheti az IOSS héabevallását (ha már benyújtotta azt) annak érdekében, hogy a bevallásból kiderüljön, hogy az IOSS keretében mér nincs héafizetési kötelezettség. Az értékesítőnek/elektronikus felületnek meg kell őriznie nyilvántartásában a héa vevő általi megfizetését igazoló bizonylatokat is.

Az elektronikus felületeknek a platformjukon keresztül elősegített kis értékű behozatal esetében általában nincs rálátásuk és ellenőrzési lehetőségük a küldemények gyűjtőküldeménybe rendezésére, ha az teljes mértékben az elsődleges értékesítő ellenőrzése alatt áll.

Ezért ebben az esetben az elektronikus felületnek bizonyos észszerű feltételezésekkel kell élnie, például, ha ugyanaz a vevő egyidejűleg és ugyanattól az értékesítőtől több árut is megrendel, az elektronikus felületnek azt kell feltételeznie, hogy az áruk egyetlen küldeményt alkotnak. Ha ugyanaz a vevő ugyanazon a napon több különálló megrendelést is lead, az elektronikus felületnek azt kell feltételeznie, hogy a különböző megrendelések keretébe tartozó áruk külön-külön küldeményeket alkotnak.

Az ii. pont szerinti forgatókönyv esetében az Európai Unió Bíróságának C-7/08. sz. ügyben hozott ítélete szerint az 150 EUR-t meghaladó összesített belső értékű, de egyenként csekély értékű gyűjtőküldeményeket behozatalivám-mentesség mellett szabad forgalomba lehet bocsátani, feltéve, hogy a csoportos küldemény minden egyes csomagját a Közösségen belüli egyéni címzettnek küldik.

Ez azt jelentené, hogy ha megrendeléskor egy küldemény az IOSS keretében kezelhető, és azt a címzettnek egyedileg címkézett csomagban szállítják, de más címzetteknek címzett egyéb csomagokkal együtt egy nagyobb csomagba helyezik, és a vám-árunyilatkozatban szerepel az érvényes IOSS-héaazonosítószám, akkor érvényes a behozatali héamentesség.

Tekintettel arra, hogy az importőrökre vonatkozó információkat az árunyilatkozat fejsori szintjén kell megadni, ez a megoldás annyi vám-árunyilatkozat benyújtását tenné szükségessé, mint az importőrök (egyéni címzettek) száma.

Ugyanakkor a vámhatóságok ellenőrzéseket végezhetnek annak megállapítására, hogy egy megrendelést vagy küldeményt a vámmentesség elérése érdekében mesterségesen osztottak-e fel, amely esetben szintén vám kivetésére kerül sor.

3.1.7. Az IOSS keretében kezelt áruk visszaküldése

Az áruk visszaküldésére alkalmazandó vámalakiságokat a 4. fejezet – Kiviteli és újrakiviteli alakiságok kis értékű küldemények esetében – és az 5. fejezet – A vám-árunyilatkozat érvénytelenítése – ismerteti.

Ha az árut sikeresen leszállították az importőrnek, aki ezt követően úgy dönt, hogy visszaküldi azt az eladónak, az eljárás attól függ, hogy az elsődleges értékesítő milyen visszaküldési szabályokat ír elő a vevő számára.

Az eladó az áruérték visszatérítésének részeként visszafizeti a héát a vevő (vagyis az importőr) számára. Ennek következtében helyesbíteni kell az IOSS-t igénybe vevő adóalany vagy annak közvetítője időszakos IOSS héabevallást és nyilvántartásait, és az áruvisszaküldést rögzíteni kell a nyilvántartásban.

Vannak olyan helyzetek, amikor az importált áruk hibásak, de az eladó lehetővé teszi az importőr számára, hogy azokat visszaszállítás helyett megtartsa, majd új árukat szállít.

Vámszempontból a szabad forgalomba bocsátáshoz két vám-árunyilatkozat áll majd rendelkezésre, mivel mindkettő az egységes piacon forgalomba kerülő különböző árukra

vonatkozik. A héa-eljárásnak az áruk cseréjére vonatkozó jelenlegi helyzethez kell igazodnia.

3.1.8. Havi bevallás

A rendszer alapjai

Az IOSS héa-azonosítószám helyes használatának nyomon követése, valamint annak megakadályozása érdekében, hogy az IOSS keretében lebonyolított héa-mentes áruimport jogellenes legyen, a héairányelv egyedi ellenőrzési intézkedést vezetett be. Ez arra kötelezi a tagállamokat, hogy havi jelentést készítsenek az adott hónapban az adott tagállamba az IOSS-keretében behozott termékek összértékéről, amelyben IOSS héa-azonosítószám szerinti bontásban tüntetik fel a behozatal összértékét. Ezt a jelentést meg kell küldeni az azonosítót kiadó érintett tagállam adóhatósága számára, amely kiegészítő felügyeleti eszközként felhasználhatja azt a jelentésben szereplő és az IOSS héabevallásban feltüntetett összegek összehasonlítására. A vám-árunyilatkozatot tevők nem kötelezettek havi jelentés benyújtására.

Az uniós Felügyelet rendszer a mennyiségek és/vagy értékek tekintetében nyomon követi bizonyos áruknak az Unió egységes piacára történő behozatalát és onnan történő kivitelét, és segítségével teljesíthetők a tagállamok IOSS szerinti havi jelentéssel kapcsolatos kötelezettségei.

A Felügyelet rendszert az Adóügyi és Vámuniós Főigazgatóság működteti. A Felügyelet rendszer elsődleges adatforrásai a nemzeti vámárunyilatkozat-feldolgozó rendszerek által kezelt behozatali és kiviteli vám-árunyilatkozatok.

Hogyan működik mindez a gyakorlatban?

A tagállamok rendszeres időközönként továbbítják a Felügyelet rendszerbe a szabad forgalomba bocsátásra vonatkozó vám-árunyilatkozat vonatkozó adatelemeit. A Felügyelet rendszer összegzi ezeket az információkat, és olyan információkká alakítja azokat, amelyek a jelentéstételhez és az elemzéshez felhasználhatók.

Az IOSS esetében a tagállamoknak nyilván kell tartaniuk és más tagállamok rendelkezésére kell bocsátaniuk az IOSS keretében héamentesen kezelt, az adott tagállamban és az adott hónap során szabad forgalomba bocsátott termékek összértékét. Az értékeket IOSS héa-azonosítószámonként kell megadni. Ez lehetővé teszi a tagállamok illetékes adóhatóságai számára, hogy összevessék a vám-árunyilatkozat adatelemeiből származó héaalapot az IOSS héabevallásokban feltüntetett értékekkel.

3.2. KÜLÖNÖS SZABÁLYOZÁS

3.2.1. A rendszer alapjai és a folyamat leírása (végponttól végpontig)

A rendszer alapjai

A különös szabályozás hatálya a 150 EUR-t meg nem haladó belső értékű olyan küldeményekben lévő áruk behozatalára korlátozódik, amelyek feladása vagy szállítása az importáló tagállamban fejeződik be. A jövedékiadó-köteles termékek nem tartoznak a különös szabályozás hatálya alá. A hatályra vonatkozó további részleteket lásd a héára vonatkozó magyarázó megjegyzések 4. fejezetének 4.3.3. szakaszában.

A különös szabályozás célja, hogy – amennyiben nem alkalmazzák az IOSS-t – egyszerűsítse az EU-ba importált kis értékű küldeményeket terhelő behozatali héa beszedését. A különös szabályozás alkalmazása azonban a címzett (vagyis az importőr) érdekében az árukat bejelentő személy által szabadon választható.

Meg kell jegyezni, hogy **a héa az Uniós Vámkódex 5. cikkének 20. pontja értelmében nem minősül behozatali vámnak. A kis értékű küldemények behozatalára az Uniós Vámkódexben megállapított vámalakiságok alkalmazandók. A behozatali héára vonatkozó kötelezettséget azonban a héairányelv 369z. cikke határozza meg, és a behozatali héát a 369zb. cikk (1) és (2) bekezdésében megállapított szabályok szerint kell kiszámítani és beszedni. Ezek a szabályok előírják, hogy a behozatali héa megfizetéséért a termékek címzettje felelős. Ezt a rendelkezést ebben az értelemben át kell ültetni a tagállamok héára vonatkozó nemzeti jogszabályaiba.**

A folyamat leírása

A különös szabályozás folyamata az alábbi képen tekinthető át:

Különös szabályozás

A különös szabályozás csak akkor alkalmazható, ha az áruk rendeltetési helye szerinti tagállam és az importáló tagállam azonos, azaz, ha az áruk végső (az importáló szerinti) rendeltetési helye abban a tagállamban található, ahol az árukat szabad forgalomba bocsátják. Erre azért van szükség, mert a héa az import szerinti tagállamban válik esedékessé, és ez a tagállam nem tudja beszedni a másik tagállamban alkalmazandó héát.

Hasonlóképpen, a különös szabályozás alkalmazása esetén a kis értékű küldemények szabad forgalomba bocsátásának bejelentésére illetékes vámhivatal a végső rendeltetési hely szerinti tagállam vámhivatala (az Uniós Vámkódex végrehajtási jogi aktusa 221. cikkének (4) bekezdése).

A héairányelv 201. cikkének megfelelően a behozatali héa megfizetésére kötelezhető bármely olyan személy vagy személyek, aki(ke)t az import szerinti tagállam adófizetésre kötelezettként jelölt meg vagy ismert el. A gyakorlatban általában a címzett (vagyis az importőr) köteles megfizetni a behozatali héát.

A héa csak akkor válik esedékessé, ha ténylegesen beszedték a címzettől (vagyis az importőrtől), mert így kerülhetők el a nagy terhet jelentő visszatérítési eljárások abban az esetben, ha az árukat nem lehetne leszállítani, vagy a címzett (vagyis az importőr) visszautasítaná azokat. A nyilvántartást a különös szabályozást alkalmazó személynek kell vezetnie (jellemzően postai szolgáltatók, gyorspostai fuvarozók, vámügynökök és hasonló gazdálkodók, feltéve, hogy az árukat ők állítják vám elé). A nyilvántartásnak lehetővé kell tennie az adott hónapban beszedett héa teljes összegének azonosítását, és bizonyítékot kell szolgáltatnia azokról az esetekről, amikor a héa az áruk leszállításának elmaradása miatt nem volt beszedhető.

Megjegyzendő, hogy a különös szabályozás alkalmazása nem igényel külön vámengedélyt. A tagállamok azonban előírhatják, hogy a különös szabályozást alkalmazó személynek meg kell felelnie az Uniós Vámkódex 110. cikkével összhangban a halasztott fizetési engedély megadására vonatkozó feltételeknek.

A vámcélokra megadott halasztott fizetési engedély a különös szabályozás esetében – az Uniós Vámkódex 108. cikke (1) bekezdésének 2. albekezdésével összhangban – csak akkor alkalmazható, ha a fizetési halasztás feltételei azonosak, vagyis az adott hónap során felmerült teljes kötelezettség tekintetében a fizetés határideje a következő hónap 16. napja.

A különös szabályozás értelmében a tagállamok engedélyezhetik az általános héamérték szisztematikus alkalmazását annak érdekében, hogy a különös szabályozást alkalmazó és az importőrök (vagyis a címzettek) érdekében vámjogi képviselőként eljáró személyek számára a nyilatkozattétel egyszerűbb legyen. Máskülönben – a kis értékű küldemények nagy száma miatt – e gazdálkodók számára nehézséget okozhatna a kedvezményes héakulcsok helyes alkalmazása.

Példa a H7 adatkészletet tartalmazó vám-árunyilatkozat használatára

Egy „A" tagállambeli vevő egy harmadik országbeli eladótól online könyvet rendelt, amelyet postai úton szállítanak az EU-ba. Az eladó nem regisztrált az IOSS-be, ezért a behozatali héát a behozatalkor kell megfizetni. A könyv belső értéke 60 EUR, így a H7 adatkészletet tartalmazó vám-árunyilatkozat alkalmazható a csomag „A" tagállamban történő behozatali vámkezelésére. Az „A" tagállam postai szolgáltatója az árut a különös szabályozás alkalmazásával jelenti be, és az uniós vevőt importőrként tünteti fel, valamint a kiegészítő eljárási kód mezőben (11 10 000 000 adatelem) a C07 és F49 kódot adja meg. A vámhatóság héafizetési halasztással szabad forgalomba bocsátja az árut[14]. A posta a héát az „A" tagállamban alkalmazott általános héamérték alapján kiszámítja, és a könyv leszállítása érdekében a vevőtől beszedi. A postai szolgáltató a megfelelő héaösszeget a következő hónap 16. napjáig megfizeti a vám-/adóhatóság számára.

3.2.2. A különös szabályozás szereplőinek felelőssége

3.2.2.1. Általános felelősség

A vám-árunyilatkozatot általában közvetlen vagy közvetett képviselő útján kell benyújtani.

Ami a héafizetési kötelezettséget illeti, az érintett felek felelőssége a következő:

- ✓ a vevő (jellemzően a csomag címzettje (importőr)) köteles megfizetni a héát; és

[14] A héairányelv 369zb. cikke szerint.

- ✓ a különös szabályozást igénybe vevő személy (jellemzően az a személy, aki az árut a vevő érdekében vám elé állítja) köteles beszedni a héát az importőrtől, és befizetni a beszedett héát a vám-/adóhatóságok számára. A vám- vagy adóhatóságok számára a fizetést havonta kell teljesíteni.

3.2.2.2.Alulértékelés

Ha a vámhatóságok úgy ítélik meg, hogy azok az áruk, amelyekre a különös szabályozást alkalmazták, alulértékeltek, és a valós belső érték meghaladja a 150 EUR-t, majd ezt a gyanú megalapozottnak bizonyul, akkor a valós összeg alapján kiszámított vám válik esedékessé, és az Uniós Vámkódex vonatkozó rendelkezéseit kell alkalmazni. Az alulértékelés gyanúja a folyamat különböző szakaszaiban erősíthető meg.

Amennyiben az árukat a H7 adatkészletet tartalmazó vám-árunyilatkozatban jelentették be szabad forgalomba bocsátásra, és az alulértékelésre a vám-árunyilatkozat elfogadása előtt derült fény, úgy a vám-árunyilatkozat elutasításra kerül, és a nyilatkozattevőnek a szabad forgalomba bocsátáshoz a H1, illetve adott esetben a H6 vagy I1 adatkészletet tartalmazó új vám-árunyilatkozatot kell benyújtania.

Abban az esetben, ha az alulértékelésre a vám-árunyilatkozat ellenőrzése vagy az áruátengedést követő ellenőrzés során derült fény, úgy a 2.2.3. szakaszban leírt eljárásokat kell alkalmazni.

3.2.3. A havi fizetés folyamata

A különös szabályozást alkalmazó személy (jellemzően az importőr/címzett érdekében eljáró vámjogi képviselő) köteles beszedni a héát a vevőtől, és befizetni a beszedett héát a vámhatóságok számára. A befizetést a héa beszedését követő hónap 16. napjáig kell teljesíteni.

A héairányelv 369zb. cikke szerint a különös szabályozás alapján beszedett héát elektronikus úton, havi bevallásban kell bejelenteni. A bevallásnak az adott naptári hónapban beszedett héa teljes összegét tartalmaznia kell. Meg kell jegyezni, hogy az ilyen bevallás nem minősül az Uniós Vámkódex 5. cikkének 12. pontja szerinti vám-árunyilatkozatnak.

A tagállamok azonban előírhatják, hogy a különös szabályozást alkalmazó személynek meg kell felelnie az Uniós Vámkódex 110. cikkével összhangban a halasztott fizetési engedély megadására vonatkozó feltételeknek. Ez a lehetőség, nevezetesen az, hogy a behozatal időpontjában nem kell minden egyes küldemény után beszedni a héát, már több tagállamban is létezik. Ugyanazon engedély használatához ellenőrizni kell, hogy a határidő a következő hónap 16. napja-e.

A különös szabályozást alkalmazó személyek nyilvántartást vezetnek azokról a vámkezelésekről, ahol a héát a behozatal szerinti tagállam által meghatározott időszak alatt a különös szabályozás alapján beszedték. E nyilvántartásoknak kellően részletesnek kell lenniük ahhoz, hogy a behozatal szerinti tagállam adó- és/vagy vámhatóságai ellenőrizni tudják a héa bevallásának és beszedésének helyességét. További részletekért lásd a héára vonatkozó magyarázó megjegyzések 4. fejezetének 4.3.6. szakaszát.

Ha a termékeket nem lehetett ugyanabban a hónapban leszállítani, mint amikor azokat szabad forgalomba bocsátották, ez azt jelenti, hogy a héairányelv 369zb. cikkének (1) bekezdése értelmében a héát abban a hónapban nem lehetett ténylegesen beszedni. Az ilyen héaösszegeket a következő hónapban kell bevallani, amint a szállítás ténylegesen megtörtént, és a különös szabályozást igénybe vevő személy beszedte a héát az importőrtől.

Példa:

Bulgáriában a bolgár postai szolgáltató, mint a vevő közvetett vámjogi képviselője 2021. augusztus 31-én jelenti be az árukat szabad forgalomba bocsátásra. A vevő 2021. szeptember 2-án az általános héamértéknek megfelelő héaösszeget megfizeti a bolgár postai szolgáltató számára. A bolgár postai szolgáltatónak a héát 2021. október 16-ig kell megfizetnie, a különös szabályozás alapján 2021 szeptemberében beszedett egyéb héával együtt.

3.2.4. Az áruk visszaküldése, héa-visszatérítés

Az áruk visszaküldésére alkalmazandó vámalakiságokat a 4. fejezet – Kiviteli és újrakiviteli alakiságok kis értékű küldemények esetében – és az 5. fejezet – A vám-árunyilatkozat érvénytelenítése – ismerteti.

Ha az árukat nem lehet leszállítani a címzettnek (vagyis az importőrnek), akkor a különös szabályozás alapján a héa nem válik esedékessé. Ilyen esetekben a szabad forgalomba bocsátásra vonatkozó vám-árunyilatkozatot érvénytelenítik, és az árukat visszaküldik az eredeti feladónak. A havi héabevallásban a különös szabályozást alkalmazó személynek hivatkoznia kell az érvénytelenített, szabad forgalomba bocsátásra vonatkozó vám-árunyilatkozatra és az áruk kivitelére (visszaküldésére).

Ha a címzett (vagyis az importőr) úgy dönt, hogy a számára sikeresen leszállított árukat visszaküldi az eladónak, akkor az alkalmazandó vámalakiságokkal kapcsolatos részletes eljárást lásd az 5.1. fejezet utolsó bekezdésében.

3.2.5. Jelentések a Felügyelet rendszerben

A szabad forgalomba bocsátásra vonatkozó, a különös szabályozás keretében készült vám-árunyilatkozat adatait továbbítani kell a Felügyelet rendszerbe. A vonatkozó behozatalokról azonban nem készül havi jelentés.

3.3. ÁLTALÁNOS HÉABESZEDÉSI MECHANIZMUS

3.3.1. A rendszer alapjai

Amennyiben a behozatali héa beszedésére nem alkalmaznak egyszerűsítést (IOSS vagy különös szabályozás), akkor az általános szabályokat kell alkalmazni, és a behozatali héát az alkalmazandó vámszabályokkal és a héairányelv 201., 274. és 275. cikkével összhangban kell beszedni.

3.3.2. A folyamat leírása

Az általános behozatali héabeszedési mechanizmus alkalmazása esetén a VMR 23. cikkének (1) bekezdése vagy 25. cikkének (1) bekezdése értelmében vámmentesség hatálya alá tartozó árukat az Uniós Vámkódex végrehajtási jogi aktusa 221. cikkének (4) bekezdése szerint csak abban a tagállamban lehet forgalomba bocsátásra bejelenteni, ahol az áruk feladása vagy fuvarozása befejeződik. Ez azt jelenti, hogy a behozatal helye szerinti tagállamnak és a rendeltetési (fogyasztási) hely szerinti tagállamnak azonosnak kell lennie. Erre azért van szükség, mert a héa az import szerinti tagállamban válik esedékessé, és ez a tagállam nem szedheti be a héát valamely másik tagállamban alkalmazandó héamérték alkalmazásával. A nyilatkozatot benyújtó személy választhat a H7, I1 vagy H1 adatkészletet tartalmazó vám-árunyilatkozat között (a H6 adatkészlet a postai szolgáltatókra korlátozódik).

Behozatal esetén a behozatali héa megfizetésére kötelezett személy a behozatal helye szerinti tagállam által a héairányelv 201. cikkével összhangban adófizetésre kötelezettként megjelölt vagy elismert személy vagy személyek lehet(nek). A gyakorlatban általában az importőr (vagyis a címzett) és – közvetett képviselet esetén – a vám-árunyilatkozat nyilatkozattevője együttesen felel a behozatali héa megfizetéséért.

Amikor 2021. október 1-jéig a postai küldeményben lévő árukat a felhatalmazáson alapuló jogi aktus 141. cikkének (3) bekezdésével összhangban bármely más cselekménnyel szabad forgalomba bocsátják, a nyilatkozattevőnek csak akkor kell megfizetnie a héát a behozatali vámhivatal számára, ha a vám-árunyilatkozatot elfogadták, és az érintett postai küldeményben lévő árukat szabad forgalomba bocsátották és a címzettnek leszállították. Ellenkező esetben, ha az árukat nem lehetett leszállítani a címzettnek, a szabad forgalomba bocsátásra vonatkozó vám-árunyilatkozatot be nem nyújtottnak kell tekinteni, és az érintett postai küldeményben lévő árukat az Uniós Vámkódex 198. cikkének megfelelően, az újrakivitelükig, megsemmisítésükig vagy más módon történő kezelésükig átmeneti megőrzés alatt kell tartani.

A standard folyamat egyes részeit az alábbiakban tekintjük át részletesebben:

Általános héabeszedési mechanizmus

4. KIVITELI ÉS ÚJRAKIVITELI ALAKISÁGOK KIS ÉRTÉKŰ KÜLDEMÉNYEK ESETÉBEN

4.1. Áttekintés

<table>
<tr><th rowspan="2">A küldemény típusa</th><th rowspan="2">Az áruk értéke</th><th colspan="2">Az alábbiakra alkalmazandó vámalakiságok</th><th colspan="2" rowspan="2">A héa-visszatérítésre vonatkozó alaki követelmények</th></tr>
<tr><th>Uniós áruk kivitele</th><th>A behozott áruk visszaküldése</th></tr>
<tr><td rowspan="3">Postai és gyorspostai küldemények</td><td>≤ 150 EUR
(IOSS és nem IOSS)</td><td>Az UVK-FJA 141. cikkének (4a) bekezdése értelmében bármely más cselekmény útján tett nyilatkozat, amikor bizonyos adatokat a vámhatóságnak el kell fogadnia és a vámhatóság rendelkezésére kell bocsátani</td><td>Nyilatkozat bármely más cselekmény útján, amikor bizonyos adatokat a vámhatóságnak el kell fogadnia és a vámhatóság rendelkezésére kell bocsátani[15]
(Az UVK-FJA 141. cikkének (4a) bekezdése és adott esetben 142. cikkének b) pontja szerint)</td><td colspan="2">A behozatali vám-árunyilatkozat érvénytelenítése és a héakötelezettség megszűnése.</td></tr>
<tr><td></td><td></td><td></td><td>IOSS

A héa visszatérítése közvetlenül az eladótól</td><td>Nem IOSS

A héa visszatérítése vagy elengedése a vám- vagy adóhatóságok által.</td></tr>
<tr><td>> 150 EUR
≤ 1000 EUR</td><td>Az UVK-FJA 141. cikkének (4a) bekezdése értelmében bármely más cselekmény útján tett nyilatkozat, amikor bizonyos adatokat a vámhatóságnak el kell fogadnia és a vámhatóság rendelkezésére kell bocsátani</td><td>Elektronikus kiviteli árunyilatkozat (az UVK-FJA 142. cikkének b) pontjával összhangban más cselekmény útján tett nyilatkozat nem áll rendelkezésre.)</td><td colspan="2">A behozatali vám-árunyilatkozat érvénytelenítése és a héakötelezettség megszűnése</td></tr>
</table>

4.2. POSTAI KÜLDEMÉNYEK

4.2.1. A bármely más cselekmény útján tett kiviteli árunyilatkozat hatálya

a) Jogalap

Az UVK-FJA 140. cikke (1) bekezdésének d) pontja, 141. cikkének (4) bekezdése és 142. cikke szerint a postai küldeményekben lévő, 1000 EUR-t meg nem haladó értékű és nem kivitelivám-köteles árukat az Unió vámterületéről való kilépéskor kivitelre bejelentettnek kell tekinteni, feltéve, hogy:

- nem nyújtottak be velük kapcsolatban a vám vagy egyéb terhek visszafizetésére irányuló kérelmet, kivéve, ha az ilyen kérelem az 1186/2009/EK rendelet 23.

[15] Kivételes átmeneti helyzet (2021. október 1-jéig) az UVK-FJA 141. cikkének (3) bekezdésével összhangban, a szabad forgalomba bocsátásra bejelentett, le nem szállított postai küldemények visszaküldésére vonatkozóan. Az ilyen vám-árunyilatkozatot az UVK-VA 220. cikkének (2) bekezdése értelmében be nem nyújtottnak kell tekinteni.

cikkének (1) bekezdésével vagy 25. cikkének (1) bekezdésével összhangban behozatalivám-mentesség hatálya alá tartozó áruk szabad forgalomba bocsátására vonatkozó vám-árunyilatkozat érvénytelenítéséhez kapcsolódik;

- nem esnek tilalom vagy korlátozás alá; és
- nem tartoznak az uniós jog alapján olyan más különleges alakiságok hatálya alá, amelyeket a vámhatóságoknak alkalmazniuk kell (például az (EU) 2020/262 irányelv hatálya alá tartozó jövedéki termékek vagy vámraktározás, aktív feldolgozás, ideiglenes behozatal alatt álló, továbbá vámszabad területen vagy átmeneti megőrzés alatt lévő és újra kivitt nem uniós áruk).

Az első feltétel azokra az esetekre vonatkozik, amikor a szabad forgalomba bocsátásra vonatkozó vám-árunyilatkozatnak a nyilatkozattevő által az UVK-FJA 148. cikkének (3) bekezdésével összhangban kért érvénytelenítése alapján héa-visszatérítést kérnek (pl. az áruk visszaküldése). Az ilyen áruk az EU vámterületéről való kilépésükkel is exportálhatók, feltéve, hogy értékük nem haladja meg a 150 EUR-t. A postai szolgáltató a vonatkozó UPU-szabályokkal összhangban S10 vonalkóddal küldi vissza az árukat. Ha a visszaküldéshez új S10 vonalkódot adnak ki, akkor azt a postarendszerben a nem kézbesíthető csomaghoz tartozó S10 vonalkódra való kereszthivatkozással kell ellátni. A postai szolgáltató informatikai rendszerében ellenőrzés esetére rendelkezésre kell állniuk azoknak az adatoknak, amelyek igazolják, hogy valóban a szabad forgalomba bocsátott áruk kerültek visszaküldésre, és ezeket az adatokat kérésre a vámhatóság rendelkezésére kell bocsátani.

Ezen értékhatár felett azonban az UVK-FJA 142. cikkének b) pontja értelmében a postai küldeményekben lévő olyan árukat, amelyekre vonatkozóan vám vagy egyéb díjak visszafizetése iránti kérelmet nyújtottak be, nem lehet az EU vámterületéről való kilépésükkel exportálni. Ezért elektronikus kiviteli árunyilatkozatra van szükség.

b) Az értékhatárok meghatározása

A postai küldemények értékét a CN22 /CN23 formanyomtatvány tartalmazza. Ez a kiviteli árunyilatkozat 99 06 000 000 adatelemében feltüntetendő statisztikai értéknek felel meg.

4.2.2. Postai küldemények exportjának folyamata

a) A kiviteli és a kilépési vámhivatal meghatározása

Az UVK-VA 329. cikkének (7) bekezdésében foglalt rendelkezések azokban az esetekben is alkalmazhatók, amikor egy postai szolgáltató egyetlen fuvarozási szerződés keretében szállít ki árukat az Unió vámterületéről. Ebben az esetben és a nyilatkozattevő kérésére a kilépési vámhivatal az azon hely szerint illetékes vámhivatal, ahol az árukat az említett egyetlen fuvarozási szerződés keretében átveszik.

Kivételes esetekben alkalmazható az UVK-VA 221. cikke (2) bekezdésének második albekezdése.

A postai folyamatban részt vevő fuvarlevél a CN37 (szárazföldi)/CN38 (légi)/CN41 (légi-szárazföldi) formanyomtatvány, amelyet a postai szolgáltató és a fuvarozó kicserél. A formanyomtatványon szerepel a szállítmányban található összes gyűjtőcsomag leírása. A formanyomtatvány ezután a fuvarlevél (PREDES) alapján összekapcsolható a tétel szintjével.

b) Az UVK-FJA 141. cikkének (4) bekezdésében említett cselekmény útján elvégzettnek tekintett vámalakiságok

A postai küldeményekben lévő áruk kilépése az UVK-VA 218. cikkével összhangban a kiviteli árunyilatkozat cselekményének minősül, és a következő alakiságokat tartalmazza:

a) az áruknak az UVK 267. cikkével összhangban történő vám elé állítása;

b) a vám-árunyilatkozat vámhatóságok általi elfogadása az UVK 172. cikkével összhangban;

c) az áruknak az UVK 194. cikkével összhangban történő, vámhatóságok általi átengedése.

c) Biztonsági és védelmi célú, indulás előtti árunyilatkozat benyújtása alóli mentesség

Az UVK-FJA 245. cikke (1) bekezdésének d) pontja szerint az UPU-egyezmény szabályai szerint szállított áruk esetében nincs szükség indulás előtti árunyilatkozatra.

d) Elektronikus üzenetek cseréje a postahivatalok között

2021-től az UPU-egyezmény előírja, hogy a postai úton szállított árukat ITMATT elektronikus üzenettel kell bejelenteni, amint a tétel árunak minősül, és amennyiben vám-árunyilatkozatra van szükség. Ezeket a kötelezettségeket a postai küldemények valamennyi típusára vonatkozóan meg kell határozni.

4.2.3. Postai küldemények újrakivitele

Az Uniós Vámkódex 270. cikkével összhangban az újrakivitel olyan nem uniós árukra vonatkozik, amelyeket vámraktározás, aktív feldolgozás, ideiglenes behozatal alá vontak, illetve vámszabad területen vagy átmeneti megőrzés alatt tartottak. A visszaküldés esetén, mivel a kis értékű küldemények többségét szabad forgalomba bocsátják, azok uniós státusszal rendelkeznek, ezért nem vihetők ki újra. Az egyetlen kivételt az UVK-VA 220. cikkének hatálya alá tartozó kis értékű postai küldemények képezik a postai küldeményekre vonatkozó átmeneti időszakban, legkésőbb az ICS-2 Release 1 telepítési időszakának végéig, azaz 2021. október 1-jéig.

4.3. GYORSPOSTAI KÜLDEMÉNYEK

4.3.1. A bármely más cselekmény útján tett kiviteli árunyilatkozat hatálya

a) Jogalap

Az olyan, gyorspostai küldeményben lévő áruk, amelyek értéke nem haladja meg az 1000 EUR-t, és amelyekre nem vonatkozik kiviteli vám, bármely más cselekmény útján bejelenthetők kivitelre (UVK-FJA 140. cikke (1) bekezdésének d) pontja és 141. cikkének (4a) bekezdése). A gyorspostai küldeményekben lévő áruk bármely más cselekmény útján történő kivitele a szállítás módjától függetlenül alkalmazható.

Az ilyen árukat akkor kell kivitelre bejelentettnek tekinteni, ha azokat az Uniós Vámkódex 267. cikkének megfelelően a kiléptető vámhivatalnál vám elé állítják, feltéve, hogy a fuvarokmányban és/vagy a számlán szereplő adatok a vámhatóságok rendelkezésére állnak és azokat a vámhatóságok elfogadják (az UVK-FJA 141. cikkének (4a) bekezdése). Az ilyen vám elé állítás céljából a gyorspostai fuvarozó – amennyiben azt a vámhatóságok elfogadják – az adatokat értesítés helyett a vámhatóság rendelkezésére bocsáthatja nyilvántartásában.

A gyorspostai küldeményben lévő árukra vonatkozóan bármely más cselekmény útján tett nyilatkozat a postai küldeményben lévő árukra érvényes, az UVK-FJA 142. cikkében előírt feltételek mellett alkalmazható:

- az árukra vonatkozóan nem nyújtottak be a vám vagy egyéb terhek visszafizetésére irányuló kérelmet, kivéve, ha az ilyen kérelem az 1186/2009/EK rendelet 23. cikkének (1) bekezdésével vagy 25. cikkének (1) bekezdésével összhangban behozatalivám-mentesség hatálya alá tartozó áruk szabad forgalomba bocsátására vonatkozó vám-árunyilatkozat érvénytelenítéséhez kapcsolódik;
- nem esnek tilalom vagy korlátozás alá;
- nem tartoznak az uniós jog alapján olyan más különleges alakiságok hatálya alá, amelyeket a vámhatóságoknak alkalmazniuk kell (például az (EU) 2020/262 irányelv hatálya alá tartozó jövedéki termékek vagy vámraktározás, aktív feldolgozás, ideiglenes behozatal alatt álló, továbbá vámszabad területen vagy átmeneti megőrzés alatt lévő és újra kivitt nem uniós áruk).

Az egyetlen fuvarozási szerződés alapján a vámhatóságoknak lehetőségük van megvizsgálni, hogy a szállítmány véglegesen elhagyta-e az EU területét. Ezt szükség esetén ellenőrzésen alapuló vizsgálattal lehet kontrollálni.

Az első feltétellel összhangban a visszaküldött gyorspostai küldeményekben lévő, 150 EUR-t meg nem haladó értékű áruk bármely más cselekmény (vám elé állítás) útján tett nyilatkozattal kivihetők. Minden egyéb (150 EUR feletti értékű) gyorspostai küldeményt, amelyre vám visszafizetése iránti kérelem vonatkozik, elektronikus vám-árunyilatkozattal kell kivitelre bejelenteni.

Ha a címzett megtagadja a küldemény átvételét, a gyorspostai fuvarozók visszaküldik azt a feladónak egy új HAWB-számmal, amely hivatkozik a régi HAWB-ra. Ez az eljárás lehetőséget biztosít a vámhatóságoknak arra, hogy ellenőrizhessék, hogy ezek a szállítmányok fizikailag elhagyták-e az EU vámterületét, és így a behozatali vám-árunyilatkozat nyilatkozattevőjének kérésére az UVK-FJA 148. cikke (3) bekezdésének értelmében érvényteleníthessék az ilyen nyilatkozatot, illetve adott esetben visszafizessék a héát. Ez az ellenőrzésen alapuló vizsgálat a gyorspostai fuvarozók nyomkövető és nyomkövető rendszereiben végezhető el.

4.3.2. A folyamat leírása (az UVK-FJA 141. cikkének (4a) bekezdése)

a) Az illetékes kiviteli és kilépési vámhivatalok meghatározása

Ebben az esetben is a kilépési vámhivatalt meghatározó általános szabályokat kell alkalmazni. Az UVK-VA 329. cikkének (7) bekezdésével összhangban és tekintettel arra, hogy elvileg nem kell alakiságokat teljesíteni a kilépési vámhivatalnál, a vám elé állításra sor kerülhet az azon hely szerint illetékes vámhivatalnál, ahol az árukat egyetlen fuvarozási szerződés alapján átveszik, feltéve, hogy az áruk légi úton hagyják el az Unió vámterületét. Ez a vámhivatal a kilépési vámhivatal, és az érintett ország területének belsejében is lehet.

Ha a gyorspostai küldeményben lévő áruk közúton hagyják el az EU vámterületét, az egyetlen fuvarozási szerződés alkalmazása nem lehetséges. Ebben az esetben két lehetőség van:

1. Az áruk az Uniós Vámkódex felhatalmazáson alapuló jogi aktusa 141. cikke (4a) bekezdésének megfelelően bejelenthetők a kilépési vámhivatal elé állítással. A gyorspostai küldemények kilépési vám elé állításáról szóló értesítés adatait azonban nem határozzák meg uniós szinten, ezért a gyorspostai szolgáltatók számára megterhelő lehet az Unió határán működő valamennyi vámhivatal adatszolgáltatási követelményeinek/rendszerének/gyakorlatának való megfelelés, különösen azok esetében, amelyek a fő hivatkozási szám alapján nagymértékben automatizáltak (vagy automatizáltak lesznek).

2. Az áruk bármely más cselekmény útján is bejelenthetők kivitelre (vám elé állítás; az UVK-FJA 141. cikkének (4a) bekezdése) valamely belföldi vámhivatalnál, és ez a vámhivatal megerősítheti az áruk kilépését, ha az árukat lehetőség szerint azonnal – lehetőleg a számítógépesített árutovábbítási rendszer (NCTS) alkalmazásával – árutovábbítási eljárás alá vonják. Ilyen esetben az UVK-VA 329. cikkének (5) vagy (6) bekezdésével összhangban a kiviteli eljárás tekintetében az indító átléptető vámhivatal minősülne kilépési vámhivatalnak, és a határátkelőhelyre való megérkezéskor az áruk árutovábbítási árunyilatkozat hatálya alá tartoznának, megkönnyítve ezáltal az áruknak az Unió vámterületéről való kilépését. Ebben az esetben az UVK-FJA 245. cikke (1) bekezdésének g) pontja értelmében nincs szükség indulás előtti árunyilatkozatra.

Megjegyzés: Az UVK-VA 329. cikkének (5), (6) és (7) bekezdésében leírt megközelítések, amelyek biztosítják az áruk belföldi vámhivatalnál történő kilépésének megerősítését, az áruk

értékétől függetlenül alkalmazhatók, azonban az 1000 EUR-t meghaladó értékű áruk esetében indulás előtti árunyilatkozatként hivatalos kiviteli árunyilatkozatot kell benyújtani, amely tartalmazza a biztonsági és védelmi célú kockázatelemzéshez szükséges adatokat.

Az áruk kiviteli eljárás alá vonásában illetékes vámhivatalt az UVK-VA 221. cikke (2) bekezdésének első és második albekezdésével összhangban kell kijelölni, és az a következők egyike lehet:

1) az exportőr letelepedési helyéért felelős vámhivatal;
2) az áruk exportszállításra történő becsomagolásának és berakodásának helyén illetékes vámhivatal;
3) az érintett tagállamban található másik vámhivatal, amely adminisztratív okoknál fogva illetékes a kivitelben;
4) a kilépés helye szerint illetékes vámhivatal.

b) A felhatalmazáson alapuló jogi aktus 141. cikke (4a) bekezdésében említett cselekmény útján elvégzettnek tekintett vámalakiságok

A vám elé állítás az UVK-VA 218. cikkével összhangban a vám-árunyilatkozat cselekményének minősül és a következő alakiságokat tartalmazza:

a) az áruknak az UVK 267. cikkével összhangban történő vám elé állítása;
b) a vám-árunyilatkozat vámhatóságok általi elfogadása az UVK 172. cikke szerint;
c) az áruknak az UVK 194. cikkével összhangban történő, vámhatóságok általi átengedése.

c) Biztonsági és védelmi célú, indulás előtti árunyilatkozat benyújtása alóli mentesség

Az olyan exportszállítmányok, amelyek értéke nem haladja meg az 1000 EUR-t és amelyek nem kivitelivám-kötelesek – feltéve, hogy azokat bármely más cselekmény útján kivitelre bejelentették – az UVK-FJA 245. cikke (1) bekezdésének g) pontjában előírtak szerint mentesülnek az indulás előtti árunyilatkozat alól.

d) Milyen adatokat kell rendelkezésre bocsátani?

Az UVK-FJA 141. cikkének (4a) bekezdése szerint a fuvarokmányban és/vagy a számlán szereplő adatokat a vámhatóságok rendelkezésére kell bocsátani és azokat a vámhatóságoknak el kell fogadniuk.

Az Uniós Vámkódex keretében nincs közös adatkészlet az áruk gyorspostai küldeményekben történő kivitele esetére az áruk bármely más cselekmény útján történő vám elé állításához. Az adatszolgáltatási követelményeket a nemzeti vámhatóságok határozzák meg. Ezek a

követelmények elsősorban a fuvarokmányban szereplő adatokat foglalhatják magukban (HAWB: feladó (exportőr), név és cím; címzett (azaz importőr), név és cím; az áruk megnevezése, értéke, a csomagok száma és tömege. Visszaszállítás esetén a behozatali árunyilatkozatra és/vagy a behozatali HAWB-ra való hivatkozást is meg kell adni.

e) Mikor kell az adatokat a vámhatóság rendelkezésére bocsátani?

A vámfelügyelet lehetővé tétele érdekében az árukat vám elé kell állítani (vagyis az adatokat a vámhatóság rendelkezésére kell bocsátani), mielőtt az áruk elhagyják az EU vámterületét.

f) Különleges helyzetek

→ *közvetett kivitel:*

Egy másik tagállam repülőterén keresztül történő közvetett kivitel esetén a vámhatóságok az Unióból való kilépés fizikai pontjánál felkérhetik a gyorspostai fuvarozót, hogy az UVK-VA 333. cikke (6) bekezdésének b) pontjával összhangban nyújtsa be az egyetlen fuvarozási szerződés másolatát.

5. A VÁM-ÁRUNYILATKOZAT ÉRVÉNYTELENÍTÉSE

5.1. Háttér-információk

Az áruk visszaküldése az e-kereskedelem tipikus eleme. Az áruk átadás nélkül is visszaküldhetők, akár azért, mert a címzett nem található meg, akár azért, mert egyszerűen megtagadja az áruk átvételét. Azon eseteken kívül, amikor a vásárlás időpontjában a héát az IOSS keretében rendezik, az e-kereskedelemre vonatkozó új héaszabályok hatálybalépését követően a címzettek általi elutasítások száma növekedhet, ha a fogyasztók az áruk leszállításakor további fizetési kötelezettséggel (héa és esetleges szolgáltatási díjak) szembesülnek.

Az ICS-2 1. kiadásának telepítéséhez szükséges időszak végéig a postai küldeményben lévő olyan áruk esetében, amelyeket az UVK-FJA 141. cikkének (3) bekezdésével összhangban bármely más cselekmény útján (azaz nem az IOSS vagy a héára vonatkozó különös szabályozás keretében) jelentettek be szabad forgalomba bocsátásra, a szabad forgalomba bocsátásra vonatkozó vám-árunyilatkozatot nem kell hivatalosan érvényteleníteni (az UVK-VA 220. cikkének (2) bekezdése alkalmazandó, amint azt az alábbi 5.3.a. pont kifejti).

Mindazonáltal várható, hogy az elutasítások túlnyomó többsége nem ebbe a kategóriába tartozik, és az UVK-FJA 148. cikkének (3) bekezdésével összhangban az elektronikus vám-árunyilatkozat hivatalos érvénytelenítését teszi szükségessé. Ezért a vámigazgatási szervekre

és a vám-árunyilatkozatot a vevők érdekében benyújtó gazdálkodókra gyakorolt hatás enyhítése érdekében az érvénytelenítés észszerűen egyszerű eljárást igényel, amely nem jelent kezelhetetlen munkaterhet a vámigazgatási szervek számára, és nem okoz jelentős zavart a vállalkozások napi működésében.

A szabad forgalomba bocsátásra vonatkozó vám-árunyilatkozat érvénytelenítése főleg a különös szabályozás és az általános héabeszedési mechanizmus összefüggésében lesz releváns. A különös szabályozás keretében a postai szolgáltatók, a gyorspostai fuvarozók és a vámügynökök (vagyis az e szabályozást alkalmazó személyek, amennyiben vám elé állították az árukat) csak a címzettől (vagyis az importőrtől) ténylegesen beszedett behozatali héa vám- vagy adóhatóság felé történő megfizetéséért felelősek.

Azokat az árukat, amelyeket nem lehetett kézbesíteni, illetve amelyeket a címzett (vagyis az importőr) visszautasított, új fuvarozási szerződés keretében vissza kell küldeni (a postai küldemények esetében új S10 vonalkód, a gyorspostai küldemények esetében pedig új HAWB-szám használatával), a behozatali fuvarokmányra (S10 vonalkód postai küldemények esetében és HAWB gyorspostai küldemények esetében) való kereszthivatkozás biztosításával, és a héafizetési kötelezettség megszüntetése érdekében a szabad forgalomba bocsátásra vonatkozó vám-árunyilatkozatot érvényteleníteni kell.

Ha a címzett (vagyis az importőr) elfogadja az eredeti kézbesítést, majd úgy dönt, hogy az árut később visszaküldi, az eljárás attól függ, hogy a vevő hogyan dönt a visszaszállítás megszervezéséről, valamint attól, hogy az adott tagállamban milyen eljárás alkalmazandó a héa visszatérítése iránti kérelemre. A héa visszatérítése iránti kérelem a szabad forgalomba bocsátásra vonatkozó vám-árunyilatkozatnak az Uniós Vámkódex felhatalmazáson alapuló jogi aktusa 148. cikkének (3) bekezdése szerinti érvénytelenítésén alapul.

5.1. Jogi rendelkezések

A vám-árunyilatkozat érvénytelenítése a nyilatkozattevő indokolt kérelme alapján az illetékes vámhatóságok által végrehajtott, az Uniós Vámkódex 22. cikke alapján hozott vámhatósági határozat szerinti jogi aktus.

Az elfogadott vám-árunyilatkozat csak az Uniós Vámkódex 174. cikkében meghatározott különleges esetekben érvényteleníthető.

Az elfogadott vám-árunyilatkozat kétféle esetben érvényteleníthető:

- ha a vámhatóságok meggyőződnek arról, hogy az árukat azonnal egy másik vámeljárás alá vonják, vagy
- ha a vámhatóságok meggyőződnek arról, hogy különleges körülmények miatt az áruk ezen eljárás alá vonása már nem indokolt.

Ezen esetek bármelyikében, ha a vámhatóságok tájékoztatták a nyilatkozattevőt az áruk megvizsgálására irányuló szándékukról, a vám-árunyilatkozat érvénytelenítésére a vizsgálatot követően kerül sor.

Bizonyos esetekben a vám-árunyilatkozat érvénytelenítése iránti kérelmet az áruk átengedése után is be lehet nyújtani. Ilyen helyzet áll elő például az e-kereskedelmi áruk esetében, az UVK-FJA 148. cikkének (3) bekezdése alapján. Ebben az esetben a szabad forgalomba bocsátásra vonatkozó vám-árunyilatkozat érvénytelenítésére irányuló kérelmet az elfogadásának napjától számított 90 napon belül kell benyújtani.

5.2. Folyamatok és alakiságok

A vám-árunyilatkozat érvénytelenítésének folyamata a vám-árunyilatkozat típusától függ.

a) Más cselekmény útján tett nyilatkozat

Ha a postai küldeményben lévő árukat bármely más cselekmény útján jelentik be szabad forgalomba bocsátásra, úgy az UVK-VA 220. cikkének (2) bekezdése alkalmazandó, és nincs szükség a vám-árunyilatkozat érvénytelenítésére irányuló hivatalos kérelem benyújtására. Ilyen esetben úgy kell tekinteni, hogy a vám-árunyilatkozatot nem nyújtották be, és az árukat mindaddig átmeneti megőrzés alatt kell tartani, amíg azokat az Uniós Vámkódex 198. cikkének megfelelően meg nem semmisítik, újra ki nem viszik vagy más módon el nem helyezik.

b) Vám-árunyilatkozat

A szabad forgalomba bocsátásra vonatkozó hivatalos elektronikus vám-árunyilatkozat esetében – ha az áruk leszállítása meghiúsul – hivatalos érvénytelenítési kérelmet kell benyújtani az illetékes vámhatósághoz. Az érvénytelenítés a behozatali héatartozás megszüntetése érdekében kötelező. Ebben az esetben az árukat egy új fuvarozási szerződés alapján visszaküldik, és az új szerződés kereszthivatkozást tartalmaz az áruk behozatalakor használt S10 vonalkódra (postai küldemények esetében) és az áruk behozatalakor használt HAWB-ra (gyorspostai küldemények esetében). Az új fuvarokmány számát – az áruk kivitelének igazolása érdekében – fel kell tüntetni a vámhatósághoz benyújtott, indokolással ellátott kérelemben.

Mivel a postai és gyorspostai küldeményekben lévő kis értékű áruk más cselekmény útján tett kiviteli árunyilatkozat kíséretében – azaz hivatalos szabványos kiviteli árunyilatkozat benyújtása nélkül – visszaküldhetők, a vámhatóságok további bizonyítékot kérhetnek a gazdálkodóktól annak igazolására, hogy az áruk elhagyták az EU vámterületét. Ezen igazolás alapján a vámhatóságok határozatot hoznak a szabad forgalomba bocsátásra vonatkozó vám-árunyilatkozat érvénytelenítéséről.

A nyilatkozat érvénytelenítése után és a nemzeti végrehajtási szabályoktól függően a héa a következőképpen kezelhető:

→ IOSS esetében a vevő visszaigényelheti a szállítótól/elektronikus felülettől; vagy
→ nem válik esedékessé a különös szabályozást alkalmazó személy számára, ha az árukat nem lehet leszállítani a címzettnek; vagy

→ visszafizethetők a nyilatkozattevőnek az általános héabeszedési mechanizmus keretében vagy,
→ a behozatalkor alkalmazott héabeszedési mechanizmustól függetlenül, ha az árukat az importőr a kézhezvételüket követően visszaküldi, és a szabad forgalomba bocsátásra vonatkozó vám-árunyilatkozatot az UVK-FJA 148. cikkének (3) bekezdésével összhangban érvénytelenítik.

5.3. Az érvénytelenítést kérő személy (beleértve a képviselőket is)

A vám-árunyilatkozat érvénytelenítését az UVK 174. cikke értelmében csak a nyilatkozattevő kérheti.

A kis értékű küldemények behozatalával összefüggésben a nyilatkozattevő esetében jellemzően a következő helyzetek merülhetnek fel:

a) a nyilatkozatot a címzett (vagyis az importőr) nyújtja be az EU-ban (a saját nevében és saját érdekében)
b) a nyilatkozatot közvetlen képviselő (pl. postai szolgáltató, gyorspostai fuvarozó vagy vámügynök) nyújtja be az uniós címzett (vagyis az importőr) nevében és képviseletében;
c) a nyilatkozatot közvetett képviselő (pl. postai szolgáltató, gyorspostai fuvarozó vagy vámügynök) nyújtja be a saját nevében, de az uniós címzett (vagyis az importőr) nevében;
d) Ha a postai szolgáltató/gyorspostai fuvarozó/vámügynök nem nyilatkozik a képviseleti megbízatásáról, akkor úgy kell tekinteni, hogy saját nevében és a saját érdekében jár el, és így a nyilatkozattevő minőségéből fakadó valamennyi felelősséget viseli, beleértve a héa megfizetésének felelősségét is.

Az a) és b) pont szerinti helyzetekben a nyilatkozattevő jellemzően magánszemély, vagyis az uniós vevő. A c) pont esetében a közvetett képviselő lesz a nyilatkozattevő.

Azokban az esetekben, amikor az árukat nem lehet leszállítani vagy azokat a címzett (vagyis az uniós vevő) visszautasította, a szabad forgalomba bocsátásra vonatkozó vám-árunyilatkozatot a héafizetési kötelezettség megszüntetése érdekében érvényteleníteni kell. A nyilatkozattevőnek az áruk új fuvarozási szerződés szerinti visszaküldését követően kérelmet kell benyújtania, amely kereszthivatkozást tartalmaz az áruk behozatalát biztosító fuvarozási szerződésre és az érintett gazdálkodó nyilvántartásaiban szereplő behozatali vám-árunyilatkozatra (az eredeti feladó címére).

Az a)–d) pontban leírt helyzetekben a szabad forgalomba bocsátásra vonatkozó vám-árunyilatkozat érvénytelenítését kérelmező személyek a következők:

a) Ha az áruk leszállítása meghiúsul, és a fuvarozó elvárja a vevőtől, hogy nyújtsa be a szabad forgalomba bocsátásra vonatkozó vám-árunyilatkozatot, és vevő megtagadja az áruk átvételét, akkor nem nyújtanak be szabad forgalomba bocsátásra vonatkozó vám-árunyilatkozatot, az áruk a fuvarozó telephelyén

átmeneti megőrzés alatt maradnak, és nem uniós áruként kerülnek újrakivitelre. Ebben az (inkább elméleti) esetben nincs érvénytelenítendő vám-árunyilatkozat.

b) Ha az árukat visszautasították vagy nem lehetett leszállítani a címzettnek, és a szabad forgalomba bocsátásra vonatkozó vám-árunyilatkozatot a postai szolgáltató, a gyorspostai fuvarozó stb. nyújtotta be közvetlen képviselőként; a címzett (vagyis az uniós vevő) valószínűleg nem kíván részt venni a szabad forgalomba bocsátásra vonatkozó vám-árunyilatkozat érvénytelenítésének kérelmezésében. Ezért, ha a felhatalmazás feltételei lehetővé teszik, hogy a képviseletet a vám-árunyilatkozat teljes életciklusára alkalmazzák (az előkészítéstől és a benyújtástól az érvénytelenítésről szóló határozat kézhezvételéig), a (közvetlen vagy közvetett) képviselő a nyilatkozattevő (vagyis az importőr) nevében kérheti a behozatali vám-árunyilatkozat érvénytelenítését.

c) Ebben az esetben a közvetett képviselő válik nyilatkozattevővé, és ezért a saját nevében kérheti a szabad forgalomba bocsátásra vonatkozó vám-árunyilatkozat érvénytelenítését, ha az árut nem lehetett leszállítani vagy a címzett visszautasította.

d) Ha a postai szolgáltató/gyorspostai fuvarozó/vámügynökök nem nyilatkozik a képviseleti megbízatásáról, akkor úgy kell tekinteni, hogy a saját nevében és a saját érdekében jár el, és így nyilatkozattevőként a saját nevében kérheti a szabad forgalomba bocsátásra vonatkozó vám-árunyilatkozat érvénytelenítését.

5.4. Az indokolással ellátott érvénytelenítési kérelem adatszolgáltatási követelményei

A szabad forgalomba bocsátásra vonatkozó vám-árunyilatkozat érvénytelenítésére irányuló kérelemben bizonyítani kell, hogy a szükséges intézkedés indokolt (indokolással ellátott kérelem).

Másrészt a nagyon magas várható mennyiségek miatt olyan mechanizmust kell bevezetni, amely mindkét oldalon (vámhatóságok & vállalkozások) észszerű és kezelhető szinten tartja a bürokráciát.

Az Uniós Vámkódex nem rendelkezik felhatalmazásról a vám-árunyilatkozat érvénytelenítésére vonatkozó eljárási szabályok végrehajtási rendeletben történő meghatározásáról. Mindazonáltal a kis értékű küldemények behozatali és kiviteli alakiságaival foglalkozó Vám 2020 projektcsoport (PG-LVC) azonosított néhány olyan bevált gyakorlatot, amelyek megkönnyíthetik a kis értékű küldemények szabad forgalomba

bocsátására vonatkozó vám-árunyilatkozatok tömeges érvénytelenítését. Meg kell azonban jegyezni, hogy az érvénytelenítésre vonatkozó alaki követelmények és eljárások végrehajtását nemzeti szinten határozzák meg.

Ez azt jelenti, hogy több kérelmet egyetlen, elektronikus formában benyújtott kérelembe kell foglalni, amely a következő adatokat tartalmazza:

- a szabad forgalomba bocsátásra vonatkozó vám-árunyilatkozat fő hivatkozási száma
- a kérelem oka (pl. az árut ismeretlen cím miatt nem lehetett leszállítani, vagy a címzett visszautasította)
- az áruk kilépésének igazolása

A vámhatóság által hozott határozat egyetlen határozat formáját is öltheti, de tartalmaznia kell minden egyes benyújtott kérelemre való hivatkozást.

1. MELLÉKLET
A KIS ÉRTÉKŰ KÜLDEMÉNYEK 2021. JÚLIUS 1-JÉTŐL TÖRTÉNŐ SZABAD FORGALOMBA BOCSÁTÁSÁRA VONATKOZÓ VÁM-ÁRUNYILATKOZATOK

Árunyilatkozat	A B. melléklet szerinti adatkészlet	Nyilatkozattevő	Jogalap	Ügyletek	Héabeszedési mechanizmus	Átmenet	Alkalmazási kör
Egyes kis értékű küldemények szabad forgalomba bocsátására vonatkozó vám-árunyilatkozat	H7	Bármely személy, a héára vonatkozó különös szabályozás esetét kivéve	UVK-FJA 143a. cikk	C2C, B2C és B2B	IOSS[16] Különös szabályozás[17] Általános beszedési mechanizmus	2022. december 31-ig Az átmeneti szabályokra vonatkozó, felhatalmazáson alapuló jogi aktus 9. mellékletében előírt egyszerűsített árunyilatkozat és teljes vám-árunyilatkozat adatkészlete	- A VMR 23. cikkének (1) bekezdése vagy 25. cikkének (1) bekezdése alapján vámmentes áruk - Az áruk nem esnek tilalmak és korlátozások alá - „40 00” vámeljárási kód
Egyszerűsített behozatali árunyilatkozat (SD)	I1	Bármely személy/ egyszerűsített árunyilatkozat benyújtására jogosult személy	UVK 166. cikk	C2C, B2C és B2B	IOSS[17] Különös szabályozás[17] Általános beszedési mechanizmus	2022. december 31-ig az átmeneti szabályokra vonatkozó, felhatalmazáson alapuló jogi aktus 9. melléklete A. függelékének 7. táblázatában előírt adatkészlet	Valamennyi áru
Szabad forgalomba bocsátásra	H1	Bármely személy	UVK 162. cikk	C2C, B2C és B2B	IOSS[17] Különös szabályozás[17]	2022. december 31-ig az átmeneti szabályokra	Valamennyi áru

[16] Csak az adóalanyok és végső fogyasztók közötti (B2C) ügyletekre alkalmazandó.

vonatkozó vám-árunyilatkozat – teljes adatkészlet					Általános beszedési mechanizmus	vonatkozó, felhatalmazáson alapuló jogi aktus 9. melléklete C1. függelékének H oszlopában előírt adatkészlet	
Postaforgalomban szabad forgalomba bocsátásra vonatkozó vám-árunyilatkozat	H6	Postai szolgáltató	UVK-FJA 144. cikk	C2C, B2C és B2B	IOSS[17] Különös szabályozás[17] Általános beszedési mechanizmus	2022. december 31-ig bármely más cselekmény útján, a 150,01 és 1000 EUR közötti értékű áruk esetében	- Az 1000 EUR-t meg nem haladó értékű áruk - Az áruk nem esnek tilalmak és korlátozások alá - A 42/63-as vámeljárások alkalmazásának mellőzése

2. MELLÉKLET
AZ EU-BA BEHOZOTT KIS ÉRTÉKŰ KÜLDEMÉNYNEK GYŰJTŐKÜLDEMÉNYBE RENDEZÉSE

1. eset
Több vevő által megrendelt több áru
Az IOSS valamennyi rendelésre alkalmazható

Kiindulópontok:

- Az IOSS-re regisztrált értékesítő/elektronikus felület ezer különböző fogyasztó számára értékesít termékeket az EU-ban. A rendelések átlagos értéke 25 EUR.
- Minden egyes rendelést egyedi ügyletazonosítóval (pl. ISO 15459-6 szabványnak megfelelő azonosítóval) azonosítanak.
- Minden egyes rendelést külön szállítmányba helyeznek, csomagolnak és küldenek. Minden egyes szállítmányt egyedi azonosítóval (pl. ISO 15459-1 szabványnak megfelelő azonosítóval) azonosítanak. Az ezer rendeléshez összesen 1000 szállítmány tartozik.
- Az egyes rendelések és a kapcsolódó szállítmányok elindításakor közlik a rendeléseket az EU-ba szállító fuvarozóval az egyes rendelések valamennyi lényeges adatát. Ez magában foglalja a rendelés és a (több) kapcsolódó szállítmány azonosítóját, valamint az alkalmazandó IOSS héa-azonosítószámot is.
- Az 1000 egyedi szállítmányt az EU határán keresztül szállító fuvarozó e szállítmányokat egyetlen intermodális konténerben egyesíti.
- A konténerben lévő áruk teljes értékesítési értéke 25 000 EUR (1000 * 25 EUR).
- A fuvarozó elvégzi az EU-ba irányuló behozatalhoz kapcsolódó vám-árunyilatkozati eljárást.
- A fuvarozó az EU-ba való belépéskor külön választja a konténerben lévő árukat, hogy az egyes kis értékű küldeményeket eljuttassa az érintett vevőkhöz/rendeltetési országokba.

<u>Ábrázolás</u>

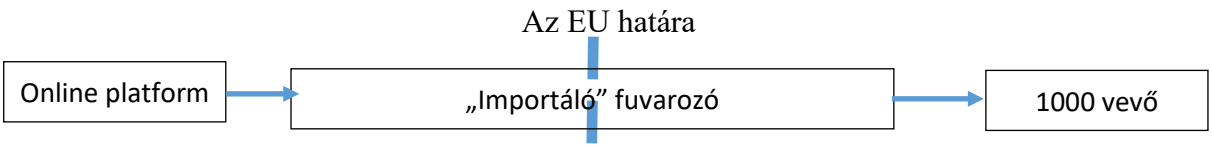

<u>A nyilatkozattételi eljárás:</u>

1. *<u>A fuvarozó az egyes rendeléseket (és a kapcsolódó szállítmányokat)</u>* a H7 adatkészlet alkalmazásával külön vám-árunyilatkozatokban jelenti be azon tagállam vámhatóságainak, ahol az áruk belépnek az EU-ba. Az árunyilatkozat tartalmazza az

értékesítő/elektronikus felület érvényes IOSS héaazonosító számát, valamint a rendelések és a szállítmányok azonosítóját. A rendelés azonosítóját fel kell tüntetni a 12 08 000 000 adatelemben; a szállítmány azonosítóját fel kell tüntetni a 12 05 000 000 adatelemben; az IOSS azonosítót fel kell tüntetni a 13 16 000 000 adatelemben.

2. A tagállami vámhatóságok ellenőrizni fogják az egyedi (rendelésenkénti) árunyilatkozatokat.
3. A tagállamok vámhatóságai dönthetnek úgy, hogy megvizsgálnak egyes rendeléseket/szállítmányokat.
4. Az összes többi rendelést szabad forgalomba bocsátják és engedélyezik az elszállításukat.

2. eset
Több vevő által megrendelt több áru
Különböző értékesítőktől/elektronikus felületektől származó rendelések összevonása
Minden rendelés értéke a 150 EUR küszöbérték alatt van
Egyes rendelésekre alkalmazható az IOSS; más rendelésekre nem

Kiindulópontok:

- Két különböző értékesítő/elektronikus felület létezik.
- *1. értékesítő:* az IOSS rendszert alkalmazza; *2. értékesítő:* nem alkalmazza.
- *1. értékesítő* 600 vevő számára értékesít, *2. értékesítő* 400 vevő számára értékesít az EU-ban.
- A rendelések átlagos értéke 25 EUR.
- Mindkét értékesítő egyedileg azonosít minden egyes rendelést (pl. ISO 15459-6 szabványnak megfelelő azonosítóval).
- Minden egyes rendelést külön szállítmányba helyeznek, csomagolnak és küldenek. Minden egyes szállítmányt egyedi azonosítóval (pl. ISO 15459-1 szabványnak megfelelő azonosítóval) azonosítanak.
- Az egyes rendelések és a kapcsolódó szállítmányok elindításakor közlik a rendeléseket az EU-ba szállító fuvarozóval az egyes rendelések valamennyi lényeges adatát. Ez magában foglalja a rendelés és a (több) kapcsolódó szállítmány azonosítóját, valamint (adott esetben) az IOSS héa-azonosítószámot is.
- Az ezer rendeléshez összesen 1000 szállítmány tartozik.
- Az Európába irányuló fő fuvarozáshoz mindkét értékesítő ugyanannak a fuvarozónak a szolgáltatását veszi igénybe.
- Az 1000 egyedi szállítmányt az EU határán keresztül szállító fuvarozó e szállítmányokat egyetlen intermodális konténerben egyesíti.
- A konténerben lévő áruk teljes értékesítési értéke 25 000 EUR (1000 * 25 EUR).
- A fuvarozó elvégzi az EU-ba irányuló behozatalhoz kapcsolódó vám-árunyilatkozati eljárást.
- A fuvarozó az EU-ba való belépéskor külön választja a konténerben lévő árukat, hogy az egyes kis értékű küldeményeket eljuttassa az érintett vevőkhöz/rendeltetési országokba.

Ábrázolás

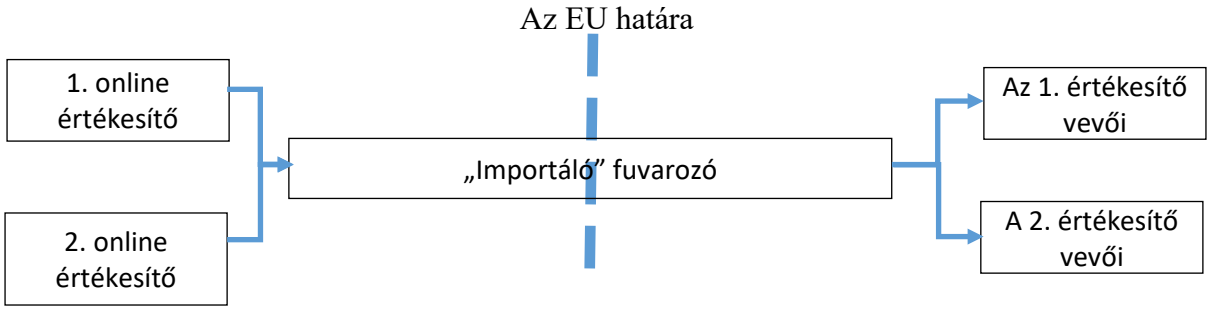

A nyilatkozattételi eljárás:

A fuvarozó által követendő nyilatkozattételi eljárás a két értékesítő/elektronikus felület esetében ***eltérő***.

1. **A 1. értékesítő esetében** (az IOSS szerinti eljárás a fenti esettel egyezően)
   a) A fuvarozó a 600 rendelést (és a kapcsolódó szállítmányokat) külön vám-árunyilatkozatokban jelenti be azon tagállam vámhatóságainak, ahol az áruk belépnek az EU-ba.

   b) Az árunyilatkozat tartalmazza az 1. értékesítő érvényes IOSS héaazonosító számát, valamint a rendelések és a szállítmányok azonosítóját. A rendelés azonosítóját fel kell tüntetni a 12 08 000 000 adatelemben; a szállítmány azonosítóját fel kell tüntetni a 12 05 000 000 adatelemben; az IOSS azonosítót fel kell tüntetni a 13 16 000 000 adatelemben. Minden árunyilatkozatnak meg kell felelnie a H7 adatkészletet tartalmazó vám-árunyilatkozatra vonatkozó összes többi követelménynek is.

   c) A tagállami vámhatóságok ellenőrizni fogják az egyedi (rendelésenkénti) árunyilatkozatokat.

   d) A tagállamok vámhatóságai dönthetnek úgy, hogy megvizsgálnak egyes rendeléseket/szállítmányokat.

2. **A 2. (nem-IOSS) értékesítő esetében** a különös szabályozás szerinti eljárás alkalmazható

   a) A fuvarozó az egyes rendeléseket (és a kapcsolódó szállítmányokat) a H7 adatkészlet alkalmazásával külön vám-árunyilatkozatokban jelenti be a vámhatóságoknak.

   b) Az árunyilatkozat magában foglalja a rendelés azonosítóját (amennyiben rendelkezésre áll) és a szállítmány azonosítóját. A rendelés azonosítóját fel kell tüntetni a 12 08 000 000 adatelemben; a szállítmány azonosítóját fel kell tüntetni a 12 05 000 000 adatelemben.

   c) A tagállami vámhatóságok ellenőrizni fogják az egyedi (rendelésenkénti) árunyilatkozatokat.

d) A tagállamok vámhatóságai dönthetnek úgy, hogy megvizsgálnak egyes rendeléseket/szállítmányokat.

e) A beléptető tagállamban kézbesítendő kis értékű küldemények vámkezelése elvégezhető a beléptető tagállam vámhatóságainál.
A más tagállamokban kézbesítendő kis értékű küldemények esetében az árutovábbítási eljárás kötelező, mivel ezeket a kis értékű küldeményeket végső soron csak a rendeltetési országban lehet vámkezelni.

f) A kis értékű küldeményt külső árutovábbítási eljárás keretében szállítják a rendeltetési országba.

g) A kis értékű küldeményt a rendeltetési országban, az ott alkalmazandó eljárásnak megfelelően vámkezelik.

h) Az esedékes héát a rendeltetési országban kell megfizetni.

3. Minden olyan rendelést és szállítmányt, amelyet a vámhatóság ellenőrizni kíván, a fuvarozó telephelyén kell tartani az ellenőrzés befejezéséig.
4. A fuvarozó a rendelések és a szállítmányok kézbesítését az ellenőrzés befejezése és a rendelések vámkezelése után kezdheti meg.

Logisztikai okokból a szállítmányokat már az exportáló országban fel lehet osztani IOSS és nem IOSS szerinti árukra. Alternatív megoldásként az is előfordulhat, hogy minden olyan árut (IOSS és nem-IOSS), amelyet nem az első beléptető tagállamba szánnak, külső árutovábbítási eljárás alá vonnak, és a szabad forgalomba bocsátás céljából történő bejelentésükre a végső rendeltetési helyük szerinti tagállam vámhivatalánál kerül sor.